ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012 • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 282-283

ORTHODOX HERALD

GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964
ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012
ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 282-283

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Χάρης Μεττής

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Αρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου
Οικον. Σταύρος Σολωμού
Πρεσβ. Σάββας-Δαυΐδ Βασιλειάδης

ORTHODOX HERALD

First Published 1964
Third Period
MARCH - APRIL 2012
No.: 282-283

EDITOR-IN-CHIEF: Charis Mettis

EDITORIAL COMMITTEE:
Archim. Vasileios Papavasileiou
Oeconom. Stavros Solomou
Deacon Savvas Vasileiadis

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / CONTACT
5 Craven Hill, London W2 3EN, United Kingdom
Tel.: 020 7723 4787
+44 207 723 4787 (outside UK)
Fax.: 020 7224 9301
+44 207 224 9301 (outside UK)
email: mail@thyateira.org.uk
www.thyateira.org.uk

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ: £3
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ: £5

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΔΩΡΟ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟ ΕΝΑ ΤΕΥΧΟΣ!
Η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ 6 ΤΕΥΧΗ
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ): £15
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΛΟΙΠΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £25
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΚΤΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £28

Οι τιμές συμπεριλαμβάνουν τα Έξοδα Αποστολής

ΔΕΜΕΝΟΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ 6 ΕΤΗΣΙΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΣΕ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΔΕΜΕΝΟ ΤΟΜΟ
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΤΟΜΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ): £28
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΛΟΙΠΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £40
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΕΚΤΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £45

Οι τιμές συμπεριλαμβάνουν τα Έξοδα Αποστολής

ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ:
Greek Archdiocese Of Thyateira And Great Britain

Ἀριθμ. Πρωτ. 101

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗι ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

«Περιχαρῶς δεξώμεθα πιστοί, τὸ θεόπνευστον διάγγελμα τῆς νηστείας».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν παρατηρεῖται μία ἔξαρσις ἀνησυχιῶν. Πολλὰ προβλήματα ἀναφύονται. Ὁ κόσμος ὑποφέρει καὶ ζητεῖ βοήθειαν. Διερχόμεθα πράγματι μίαν γενικωτέραν δοκιμασίαν. Ἄλλοι τὴν ὀνομάζουν ὕφεσιν οἰκονομικήν, ἄλλοι κρίσιν πολιτικήν. Δι᾽ ἡμᾶς εἶναι ἐκτροπὴ πνευματική. Καὶ ὑπάρχει θεραπεία. Πολλαὶ λύσεις δίδονται καὶ ἀπόψεις ἀκούγονται. Ἀλλὰ τὰ προβλήματα παραμένουν. Ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἐγκαταλελειμμένος καὶ μόνος. Ἀγνοεῖται ἡ βαθυτέρα φύσις του. Παραμένει εἰς τὴν κατήφειαν τῆς ἀσαφείας καὶ τῆς ἀπογνώσεως.

Αἱ προτεινόμεναι λύσεις, ὁποιανδήποτε κατεύθυνσιν ἢ ἔκβασιν καὶ ἂν ἔχουν, δὲν λυτρώνουν τὸν ἄνθρωπον, διότι ἐκ προοιμίου τὸν ἀφήνουν δέσμιον τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰσερχόμενος ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας εἰσέρχεται εἰς τὸ κλίμα τῆς θείας παρακλήσεως, τῆς συμφιλιώσεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ἔρχεται εἰς τὰ ἴδια. Ἠρεμεῖ τὸ πνεῦμα του. Εὑρίσκει ἓν οὐράνιον κάλλος καὶ μίαν ὡριμότητα πνευματικὴν «εὐωδίας ἐνθέου πληροῦσαν πέρατα κόσμου». Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει ὅλα ὅσα ὑποφέρομεν. Καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ. Μᾶς καλεῖ εἰς μετάνοιαν. Δὲν ὡραιοποιεῖ τὸ ψεῦδος οὔτε ἀποκρύπτει τὰ δεινά. Λέγει ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Καὶ προτρέπει τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀντικρύσῃ τὴν πραγματικότητα ὡς ἔχει. Νὰ συνειδητοποιήσωμεν ὅτι εἴμεθα γῆ καὶ σποδός.

Εἰς τὸν Μέγαν Κανόνα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου γίνεται λόγος διὰ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας καὶ τὸν κλαυθμὸν τοῦ πένθους, τὸν πόνον τῶν τραυμάτων. Ἀλλὰ ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάπαυσις τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ὑγεία τοῦ πνεύματος. Ὑπάρχει ὁ Πλάστης καὶ Σωτὴρ ἡμῶν. Ἐκεῖνος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Του μᾶς ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ μεθόριον τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς θνητότητος. Δὲν μᾶς ἐγκατέλειψεν. Ἦλθε καὶ μᾶς ἔσωσε. Κατέλυσε τῷ Σταυρῷ Του τὸν θάνατον. Ἐχαρίσατο ἡμῖν τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός.

Ἐφ᾽ ὅσον εἴμεθα σύμφυτοι τοῦ Χριστοῦ, διατί ταρασσόμεθα ματαίως; Διατί δὲν προστρέχομεν εἰς Αὐτόν; Ἡ Ἐκκλησία δὲν σχολιάζει τὴν φθορὰν οὔτε μᾶς ἐγκαταλείπει εἰς αὐτήν. Γνωρίζει τὰς βαθυτέρας ἐφέσεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔρχεται ὡς ἀρωγὸς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν. Ἔχομεν ἀνάγκην τῆς τροφῆς. Ἀλλ᾽ «οὐκ ἐπ᾽ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. δ΄ 4). Ἔχομεν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς κατανοήσεως, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ἀσώματοι. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εὑρίσκομεν τὸ πλήρωμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς κατανοήσεως ὡς θεανθρωπίνην ἰσορροπίαν. Μακρὰν τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος ἐξαχρειοῦται καὶ διαφθείρεται. Ἐκεῖ ὅπου ἀφθονοῦν τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ καὶ θεοποιεῖται ἡ σπατάλη, εὐδοκιμοῦν οἱ πειρασμοὶ τῶν σκανδάλων καὶ ἡ σύγχυσις τῆς σκοτώσεως.

Ἐκεῖ ὅπου μὲ δέος ζῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ δέχεται τὰ πάντα μὲ εὐχαριστίαν καὶ εὐγνωμοσύνην, ὅλα ἁγιάζονται. Τὸ ὀλίγον εὐλογεῖται ὡς ἀρκετόν, καὶ τὸ φθαρτὸν ἐνδύεται τὴν αἴγλην τῆς ἀφθαρσίας. Ἀπολαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὸ πρόσκαιρον ὡς δῶρον Θεοῦ. Καὶ τρέφεται μὲ τὸν ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς ἀπὸ σήμερον. Ὄχι μόνον λύνονται τὰ προβλήματα, ἀλλὰ καὶ οἱ πόνοι τῶν δοκιμασιῶν μεταβάλλονται εἰς δύναμιν ζωῆς καὶ ἀφορμὴν δοξολογίας. Ὅταν αὐτὸ συμβῇ ἐντὸς ἡμῶν· ὅταν ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκῃ τὴν προσωπικήν του ἀνάπαυσιν καὶ σωτηρίαν διὰ τῆς παρακαταθέσεως τῶν πάντων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τότε φωτίζεται ὁ νοῦς του. Γνωρίζει τὸν ἑαυτόν του καὶ τὸν κόσμον ὅλον. Ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Δυνατοῦ. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς τὸν ἴδιον τὸν πιστὸν στηρίζει. Καὶ μεταδίδεται δι᾽ ἀοράτου ἀκτινοβολίας ὡς ἐνίσχυσις πρὸς ὅλους τοὺς πεινῶντας καὶ διψῶντας τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ κόσμος ὅλος ἔχει ἀνάγκην τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν καὶ Πλάστην του. Ὁ κόσμος ὅλος ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν Ἁγίων. Ἂς εὐχαριστήσωμεν τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν δι᾽ ὅλας τὰς εὐεργεσίας Του, καὶ διὰ τὴν παροῦσαν περίοδον τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.

Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας.

Εἴθε νὰ διαπλεύσωμεν τὸ τῆς Νηστείας πέλαγος διὰ συντριβῆς καὶ ἐξομολογήσεως, ὥστε νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἄληκτον χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν Ὁποῖον πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ‚βιβ΄
+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ

Ἀριθμ. Πρωτ. 237

+ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο
(Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον γ΄ ἤχου).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐὰν ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀφεώρα μόνον εἰς Αὐτόν, ἡ σημασία της δι' ἡμᾶς θὰ ἦτο μηδαμινή. Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη μόνος. Συνανέστησε μεθ' Ἑαυτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Βροντοφωνεῖ σχετικῶς ὁ ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν Ἱερὸς Χρυσόστομος: "Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι· Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο"· ἀπαρχὴ δηλονότι τῆς ἀναστάσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων καὶ τῶν ἐφεξῆς κοιμηθησομένων, καὶ τῆς μεταβάσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Τὸ μήνυμα εἶναι χαροποιὸν δι' ὅλους, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ κατήργησε τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου. Οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτὸν προσδοκοῦν ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο βαπτίζονται εἰς τὸν θάνατον Αὐτοῦ, συνανίστανται μετ' Αὐτοῦ, καὶ ζοῦν ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ μακρὰν τοῦ Χριστοῦ κόσμος προσπαθεῖ νὰ συσσωρεύσῃ ὑλικὰ ἀγαθά, διότι στηρίζει ἐπ' αὐτῶν τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς του. Ἐλπίζει ἀκρίτως ὅτι διὰ τοῦ πλούτου θὰ ἀποφύγῃ τὸν θάνατον. Καὶ ὁ πλανώμενος ἄνθρωπος διὰ νὰ συσσωρεύσῃ πλοῦτον, ἐπιμηκύνοντα δῆθεν τὴν ζωήν του, σκορπίζει τὸν θάνατον εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς ἐπιβιώσεως, καὶ πολλάκις διακόπτει βιαίως τὸ νῆμα τῆς ζωῆς των, ἐλπίζων ὅτι οὕτω θὰ διασώσῃ τὴν ἰδικήν του ζωήν.

Ἀλλά, ἀλλοίμονον! Ἡ πλάνη του εἶναι μεγάλη. Ἡ ζωὴ κερδίζεται μόνον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστὸν καὶ διὰ τῆς εἰς Αὐτὸν ἐνσωματώσεως.

Ἡ ἐμπειρία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας βεβαιοῖ ὅτι οἱ ἑνωθέντες μετὰ τοῦ Χριστοῦ ζοῦν καὶ μετὰ θάνατον, συνυπάρχουν μετὰ τῶν ζώντων, συνδιαλέγονται μετ' αὐτῶν, ἀκούουν αὐτοὺς καὶ πολλάκις ἱκανοποιοῦν θαυματουργικῶς τὰ αἰτήματά των.

Δὲν χρειάζεται πλέον ἡ ἀναζήτησις τοῦ μυθολογικοῦ "ἀθανάτου ὕδατος". Ἡ ἀθανασία ὑπάρχει ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ προσφέρεται δι' Αὐτοῦ πρὸς ὅλους.

Δὲν χρειάζεται νὰ ἐξολοθρεύωνται λαοὶ διὰ νὰ ἐπιβιώσουν ἄλλοι λαοί. Οὔτε χρειάζεται νὰ ἐξολοθρεύωνται ἀνυπεράσπιστοι ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις διὰ νὰ ζήσουν ἀνετώτερον ἄλλαι ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις.

Εἰς ὅλους ὁ Χριστὸς προσφέρει τὴν ἐπίγειον καὶ τὴν ἐπουράνιον ζωήν. Ἀνέστη, καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν ἀκολουθοῦν Αὐτὸν εἰς τὸν δρόμον τῆς Ἀναστάσεως. Ἀντιθέτως, ὅσοι ἐμμέσως ἢ ἀμέσως σκορπίζουν τὸν θάνατον, νομίζοντες ὅτι οὕτω θὰ παρατείνουν ἢ θὰ διευκολύνουν τὴν ἰδικήν των ζωήν, καταδικάζουν ἑαυτοὺς εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον.

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἵνα πάντες οἱ ἄνθρωποι ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἀποτελεῖ μεγάλην πλάνην ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι θὰ προέλθῃ εὐημερία εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ τῶν ἀλληλοσπαραγμῶν. Ὁ Χριστὸς ἀνιστᾷ τοὺς νεκροὺς καὶ ἀκυρώνει τὴν θανάτωσιν αὐτῶν. Ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου. Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ἐνίκησε τὸν θάνατον, ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀπέχθειαν Αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Ὁ Χριστὸς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ζωήν, καὶ ἐπαναχορηγεῖ αὐτήν, τυχὸν διακοπεῖσαν, διότι Ἐκεῖνος εἶναι "ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν". Διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ δὲν φοβούμεθα τὸν θάνατον. Ἡ δύναμις ἡμῶν δὲν ἔγκειται εἰς τὸ ἄτρωτον τῆς ὑπάρξεώς μας ἀλλὰ εἰς τὸ ἀναστάσιμον αὐτῆς.

Χριστὸς ἀνέστη! Καὶ ἡμεῖς θὰ ἀναστηθῶμεν!

Ἂς ἀκολουθήσωμεν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὸν Ἀναστάντα Χριστόν, εἰς πάντα τὰ ἔργα Αὐτοῦ. Ἂς βοηθήσωμεν τοὺς στερουμένους τῶν μέσων τῆς ἐπιβιώσεως νὰ συντηρηθοῦν εἰς τὴν ζωήν. Ἂς διακηρύξωμεν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ὅτι δι' αὐτῆς κατηργήθη ὁ θάνατος καὶ ὅτι συνεπῶς δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ μετάσχουν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, πιστεύοντες εἰς Αὐτὸν καὶ ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη Του. Ἡ ἰδική μας ἀνάστασις τότε μόνον εἶναι δυνατή, ὅταν προσφέρηται διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μας. Τότε μόνον ἡ νικητήριος διακήρυξις "Χριστὸς Ἀνέστη" θὰ ἐνεργῇ σωστικῶς δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Γένοιτο!

Ἅγιον Πάσχα 2012

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Προς τους Ευλαβεστάτους Ιερείς και Διακόνους,

τους Αξιοτίμους Προέδρους και τα Μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων,

των Βοηθητικών Αδελφοτήτων Κυριών και Δεσποινίδων,

των Σχολικών Εφορειών των Κοινοτήτων και το Χριστεπώνυμον Πλήρωμα της καθ' ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

«Ιδού μετανοίας η καλλονή, ψυχάς μεταπλάττει, της νηστείας προσαγωγή˙ ταύτη νηφαλέως εισελθόντες, και των πταισμάτων πιστοί λύσιν λάβωμεν» (Ύμνος Τριωδίου).

Πριν λίγες μέρες, ακούσατε από τον Ιερόν Άμβωνα το Μήνυμα της Α.Θ.Παναγιότητος του Οικουμενικού ημών Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου προς το ανά την Οικουμένην Ορθόδοξον Πλήρωμα της Μητρός Εκκλησίας, με την είσοδό μας στην κατανυκτική περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ο Οικουμενικός ημών Πατριάρχης εκάλεσε τους Χριστιανούς να ανανεώσουμε την πίστη μας στον Σωτήρα και Λυτρωτή του Ανθρωπίνου Γένους Χριστόν και την αγάπη μας προς την Εκκλησία Του, η οποία διακηρύσσει το κήρυγμα της Θείας Αγάπης, την οποίαν ο Θεάνθρωπος Χριστός εφανέρωσε εις τον κόσμο. Το Κήρυγμα, η Διδασκαλία, τα Πάθη, η Σταυρική Θυσία, η Ταφή και η Ανάσταση του Χριστού απετέλεσαν διά μέσου των αιώνων την ζωή της Εκκλησίας και την ελπίδα του Ανθρωπίνου Γένους.

Οι Άγιοι του Θεού άνθρωποι από καταβολής κόσμου, όπως ήταν οι Προφήτες, και οι Πατριάρχες του Αρχαίου Ισραήλ, οι Απόστολοι, οι Μάρτυρες, οι Διδάσκαλοι, και Πατέρες της Εκκλησίας, οι Μοναχοί και Μιγάδες, εβίωσαν την Διδασκαλία του Χριστού και άφησαν εις τον κόσμο αιώνια δείγματα αφοσίωσης, αρετής, υποταγής και θυσίας σε Αυτόν. Με το ζωντανό και αγιασμένο παράδειγμά τους, με την αγάπη τους προς τον άνθρωπο, με την ασίγαστη προσευχή, την εγκράτεια, την άσκηση, την νηστεία, την ελεημοσύνη, την προσευχή και τα δάκρυα της μετάνοιας και της συγγνώμης, αγίασαν την Ανθρωπότητα.

Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή υπενθυμίζει σε όλους μας ιεροπρεπώς τα κατορθώματα των Αγίων, τους πολυώνυμους αγώνες τους με τους οποίους καταξίωσαν την ζωή τους και προσπάθησαν να

διαφυλάξουν «το κατ' εικόνα Θεού και ομοίωσιν», με τα οποία μας έπλασεν ο Δημιουργός. Όλες αυτές τις εβδομάδες με την προβολή και την μνήμη ιερών ιστορικών Γεγονότων της ζωής της Εκκλησίας, όπως είναι η Κυριακή της Ορθοδοξίας, η Προσκύνηση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, το λαμπρό παράδειγμα και η σοφία των Μεγάλων Τέκνων της Εκκλησίας, όπως ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ο Άγιος Ιωάννης, συγγραφέας της Κλίμακος, η Αγία Μαρία η Αιγυπτία, η οποία με την μετάνοια και την αυταπάρνησή της ενέπνευσε πολλούς άλλους και οι Χαιρετισμοί της Παναγίας, θερμαίνουν την πίστη μας. Επαναφέρουν στην μνήμη μας την ένδοξη και αγία ιστορία της Εκκλησίας και τους αγώνες των παιδιών της για την δοξα του Αρχιποίμενος Χριστού. Μας υπενθυμίζουν δε όχι μόνο την θεία καταγωγή μας, αλλά και την πλουσιωτάτη, πνευματική και πολιτιστική παράδοσή μας, η οποία τροφοδοτεί την Οικουμένη.

Οι μέρες αυτές μας καλούν επίσης να συμπορευθούμε με τους Φίλους του Θεού. Μαζί με αυτούς να βιώσουμε μυστικά και σωστικά, το μυστήριο της αμωμήτου ημών Πίστεως. Ιδιαίτερα δε να μιμηθούμε το παράδειγμα των Φίλων του Θεού, οι οποίοι με επικεφαλής την Κυρίαν Θεοτόκον, συμπροσεύχονται και διαρκώς μεσιτεύουν για την ειρήνη του σύμπαντος κόσμου, για την ευστάθεια των Αγίων του Θεού Εκκλησιών και την συμφιλίωση των Λαών, για την επικράτηση της Δικαιοσύνης εις τον κόσμο και την επιστροφή του σύγχρονου ανθρώπου εις τον Θεόν. Να εναποθέσουμε, λοιπόν, μετά βαθείας εμπιστοσύνης τις μέριμνες και τα προβλήματά μας, τις αγωνίες και τις ανησυχίες μας σε Εκείνον, ο οποίος μας προσκαλεί «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς» (Ματθ., Κεφ. 11, 28).

Η Αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή μας υπενθυμίζει επίσης την αμαρτία και την απομάκρυνσή μας από τον Θεό και μας καλεί σε μετάνοια και συγγνώμη. Να ζητήσουμε συγχώρηση από τον Θεό για τα αμαρτήματα, τα λάθη και τα πάθη μας και με φρόνημα ταπεινό να επιστρέψουμε στον Θεό Πατέρα, όπως έκαμεν ο άσωτος υιός του Ευαγγελίου. Μόνον έτσι θα μπορέσουμε να θεραπεύσουμε τις πληγές της ψυχής και του σώματός μας, θα απαλλαγούμε από την πλεονεξίαν, τον φθόνον, την κακία και όλα εκείνα τα αμαρτωλά πάθη που δέρνουν και βασανίζουν μικρούς και μεγάλους. Έτσι θα επανέλθει εις την δική μας την ζωή η ειρήνη της ψυχής και του νου και θα επικρατήσει η Αγάπη του Θεού και θα ξεπεραστούν πολλά από τα τόσα προβλήματα, οικονομικά και κοινωνικά, προσωπικά και εθνικά που μαστίζουν την σημερινή Κοινωνία. Όπως λέει ο υμνωδός, «Ανέτειλε το έαρ της νηστείας, και το άνθος της μετανοίας˙ αγνίσωμεν ουν εαυτούς αδελφοί, από παντός μολυσμού, τω φωτοδότη ψάλλοντες, είπωμεν˙ δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε» (Ύμνος Τριωδίου).

Ευχόμενος σε όλους, άνδρες και γυναίκες, Καλό Στάδιο και με υγεία ψυχής και σώματος να διέλθωμεν την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή με την προσδοκία και την χαρά της Αναστάσεως του Σωτήρος ημών, διατελώ μετά της εν Κυρίω αγάπης και θερμών ευχών.

Λονδίνο,
ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ, 2012

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

"Οι άνθρωποι δεν κρίνονται με βάση εκείνα που είπαν ή έγραψαν για τις πράξεις τους, αλλά με βάση την μαρτυρία αυτών των πράξεων"
Ιωάννης Καποδίστριας
(από επιστολή που έγραψε δύο εβδομάδες πριν από την δολοφονία του, 27-09-1831)

Ευλαβεστάτους Ιερείς και Διακόνους και Αξιοτίμους Προέδρους και τα Μέλη των Εκκλησιαστικών Επιτροπών, των Βοηθητικών Αδελφοτήτων Κυριών και Δεσποινίδων, των Σχολικών Εφορειών, τις Οργανώσεις, τα Σωματεία και το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας.

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

Η μοναδικής σημασίας και αποτελέσματος εθνική επέτειος της 25ης Μαρτίου 1821, την οποία οι Πανέλληνες όπου γης εορτάζουμε κάθε χρόνο, είναι σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, φάρος και φωτοδότης για να κατευθύνει τις σκέψεις και, προπάντων, τις πράξεις μας. Επιλέξαμε δε σαν προμετωπίδα της εφετινής εγκυκλίου μας το πιο πάνω απόσπασμα επιστολής του πρώτου Κυβερνήτη της απελευθερωθείσας από την δουλεία και την σκλαβιά Ελλάδος, του Ιωάννη Καποδίστρια, την οποία είχε στείλει στον τραπεζίτη φίλο του και φιλέλληνα Eynard, και μάλιστα δύο μόλις εβδομάδες πριν από την τραγική δολοφονία του, ακριβώς επειδή θέλουμε να τονίσουμε δύο συγκεκριμένα και επίκαιρα σημεία.

Αφ' ενός, πολλά γράφονται και λέγονται για την αυτοθυσία και τους υπεράνθρωπους άθλους των αγωνιστών και των πολιτικών αρχηγών του τιτάνειου εκείνου Αγώνα για την απόσειση του Οθωμανικού ζυγού, που επί τετρακόσια τόσα χρόνια βάραινε στον τράχηλο του Έθνους. Αφ' ετέρου δε για να τονίσουμε ότι τα διαχρονικά εκείνα διδάγματα οφείλουμε, εμείς οι απόγονοι των θρυλικών εκείνων πρωταγωνιστών της ελευθερίας, να τα μιμούμαστε και να προσπαθούμε να μεγαλουργήσουμε κι εμείς οι ίδιοι κάθε φορά που βρισκόμαστε αντιμέτωποι με χρόνους χαλεπούς και δύσκολους, όπως είναι η σημερινή οικονομική κρίση που μαστίζει την Ελλάδα, και όχι μόνο.

Τον μεγάλο εκείνον Ηγέτη του Έθνους τον δολοφόνησαν εν ψυχρώ οι πολιτικοί του αντίπαλοι ακριβώς την στιγμή που τα ρηξικέλευθα και σωστικά προγράμματά του είχαν αρχίσει να παίρνουν σάρκα και οστά. Με το τραγικό αποτέλεσμα, ο Ελληνισμός να σύρεται και να φέρεται από τα κάθε λογής εσωτερικά και εξωτερικά πολιτικά ρεύματα των ξένων συμφερόντων και των εμφυλίων αντιπαλοτήτων.

Διδασκόμαστε, λοιπόν, όχι μονάχα από τα απαράμιλλα εκείνα κατορθώματα των ηρώων και ηρωΐδων της Ελληνικής Επαναστάσεως του 1821, αλλά και από τον επακόλουθο διχασμό και τα τόσα δεινά που είχαν επισωρεύσει στον Ελληνικό Λαό για μια εκατονταετία και πλέον, αφ' ενός η διχόνοια και αφ' ετέρου η ξένη πολιτική και οικονομική εξάρτηση.

Και είναι αυτό, κυρίως, το θλιβερό δίδαγμα, το πάθημα, δηλαδή, που θα πρέπει να μας γίνει μάθημα και που οφείλουμε να έχουμε πάντοτε υπόψη μας. Άλλωστε, οι εθνικές επέτειοι των Ελλήνων δεν αποτελούν, δυστυχώς, πάντοτε χαρμόσυνα γεγονότα για εορταστικούς πανηγυρισμούς.

Ευτυχώς, όμως, η 25η Μαρτίου 1821, όπως και η 1η Απριλίου 1955, αποτελούν επετείους, για τις οποίες οι Έλληνες όπου γης αισθανόμαστε δίκαιη εγκαύχηση. Μια υπερηφάνεια που λίγοι λαοί στον κόσμο έχουν να επιδείξουν στην ιστορική τους πορεία.

Είναι δε γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο που την εγκαύχησή μας αυτή οφείλουμε να την αξιοποιούμε "έργοις" και όχι μόνο "λόγοις", ώστε η Πατρίδα μας να βαδίζει πάντοτε τον δρόμο της επιτυχίας, της προόδου και της προβολής της παγκόσμια. Σ' αυτό μάλιστα το σημείο της εγκυκλίου μας για τις εθνικές και θρησκευτικές αυτές επετείους του Έθνους των Ελλήνων, αναφέρουμε τον Έρανον που διεξάγεται σ' ολόκληρη την Ελληνορθόδοξη Ομογένεια του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, όπως και σ' όλη την άλλη Αποδημία, προς ενίσχυση των φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος για την ανακούφιση των οικονομικά πληγέντων αδελφών μας. Θέλουμε δε να παρακαλέσουμε όλους να προσφέρουν τη συνδρομή τους γι' αυτόν τον ιερό σκοπό, ο οποίος καλλιεργεί την αλληλεγγύη και τον υπαρξιακό σύνδεσμο που ενώνει όλους τους Ελληνορθοδόξους σε ώρα κρίσεως και δυσπραγίας.

Εφέτος, όμως, λόγω ακριβώς των επικρατουσών στην Ελλάδα μεγάλων οικονομικών δυσκολιών, τονίζουμε και πάλι ότι έχουμε το ιερό χρέος όπως όλοι και όλες μας, ο καθένας κατά δύναμη, συνεισφέρουμε γενναιόδωρα για την ανακούφιση των δεινοπαθούντων αδελφών μας. Η δε καθ' ημάς Ιερά Αρχιεπισκοπή, έχει ήδη ανοίξει ειδικό λογαριασμό στο όνομα "Greek Orthodox Archdiocese Greek Relief Fund" και αριθμό 39117411 GBP IBAN GB55ETHN40620439117411. SORT CODE: 40-62-04, SWIFT CODE: ETHNGB2L, στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, εις τον οποίο μπορεί ο καθένας να καταθέσει την δωρεά του, είτε απ' ευθείας, είτε μέσω της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Το ίδιο γίνεται και σε άλλες Τράπεζες όπου οι ομογενειακοί φορείς, θα μπορούν να καταθέτουν με τον ίδιο τρόπο τα ποσά που θα συγκεντρώνουν από τα Μέλη τους και από άλλες πηγές. Τα χρήματα που θα συλλεχθούν, θα αποσταλούν αμέσως στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, για να διατεθούν όπου δει, στο μεγάλο φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Συμβουλεύουμε, συνεπώς, πατρικά όλους και όλες σας όπως εορτάσετε με την δέουσα μεγαλοπρέπεια την κοσμοϊστορική αυτή επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821. Είναι ανάγκη, επίσης, να υπογραμμίσουμε την θρησκευτική διάσταση αυτής της ημέρας, η οποία είναι: "της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον και του απ' αιώνος μυστηρίου η φανέρωσις". Σήμερα γιορτάζει όλος ο Χριστιανικός κόσμος το γεγονός του Ευαγγελισμού της Παναγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ. Στους Ιερούς μας Ναούς θα αναπεμφθούν Δοξολογίες, θα τελεστούν Αρτοκλασίες για την υγεία των πιστών και πάνδημα Μνημόσυνα για τους Αγωνιστές και τους Ηγέτες της Εθνικής μας αυτής Παλιγγενεσίας. Στα δε Ελληνικά μας Σχολεία να οργανωθούν ειδικοί εορτασμοί ώστε τα παιδιά και η Νεολαία μας να γνωρίσουν τα ηρωϊκά κατορθώματα και την αυτοθυσία των προγόνων μας. Το ίδιο θα γίνει και στα Σωματεία και τις Οργανώσεις της Ομογένειας.

Ευχόμενοι δε σε όλους και όλες σας όπως με υγεία διέλθετε το υπόλοιπο Στάδιο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, διατελούμε μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής.

Λονδίνο, 25η Μαρτίου 2012

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2012 ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ, ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Ευλαβεστάτους Ιερείς και Διακόνους, Αξιοτίμους Προέδρους και τα Μέλη των Επιτροπών των Εκκλησιών, των Βοηθητικών Αδελφοτήτων Κυριών και Δεσποινίδων, των Σχολικών Εφορειών, τα Σωματεία, τις Οργανώσεις και το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας.

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

«Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται˙ Πάσχα καινόν, άγιον˙ Πάσχα μυστικόν˙ Πάσχα πανσεβάσμιον˙ Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής» (Ύμνος Αναστάσεως)

Εορτάζουμεν και εφέτος τα Άγια Πάθη και την εκ Νεκρών Ανάσταση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ανακαλούμε εις την μνήμην μας την θείαν Αγάπη και φιλανθρωπία, η οποία με την θυσία του Θεανθρώπου Χριστού ανακαίνισε τον Κόσμο, αγίασε την Οικουμένην, εσυμφιλίωσε τον άνθρωπο με τον εν Τριάδι Προσκυνουμένον και Δεδοξασμένον Θεόν. «Το παρ'ημίν επιτελούμενον Πάσχα, απάντων ανθρώπων σωτηρίας εστιν αίτιον, αρξόμενον από του πρωτοπλάστου, ος εν άπασίν εστιν σωζόμενος και ζωογονούμενος» (Χρυσόστομος). Η Προδοσία, η Σύλληψη, η Δίκη, η Σταύρωση, ο Θάνατος και η Ταφή του Χριστού απησχόλησαν όχι μόνον τους Μαθητές και τους Ακολούθους Του, αλλά και τους Άρχοντες, και τον λαόν του Ισραήλ, οι οποίοι και απαίτησαν από τον Ηγεμόνα την θανατική καταδίκη Του. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, με τρόπο τραγικό και εν είδει διαλόγου, περιγράφει την συνάντηση του Χριστού με τον Πιλάτο και τους Άρχοντες του Ισραήλ «Άγουσιν ουν τον Ιησούν από του Καϊάφα εις το Πραιτώριον. Εξήλθεν ουν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε: Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; Απεκρίθησαν και είπον αυτώ˙ ει μη ην ούτος κακοποιός, ουκ αν σοι παρεδώκαμεν αυτόν» (Ιωάν. Κεφ. ΙΗ, Κεφ. 28-31).

Η αιματηρά θυσία του Χριστού και η ένδοξη τριήμερη εκ των Νεκρών Ανάστασή Του «από το καινόν μνημείον», είναι το επίκεντρο της αμωμήτου Πίστεώς μας εις Αυτόν ως Θεόν Αληθινόν, Δεσπότην και Λυτρωτήν ημών από την αμαρτία και Ελευθερωτή από τον αιώνιο θάνατο και την φθορά. Η Ανάσταση του Χριστού ενέπνευσε και ενδυνάμωσε τους Αποστόλους για να μεταβούν στα πέρατα της Οικουμένης, να κηρύξουν το Ευαγγέλιο. Εστήριξε τους Μάρτυρες για να ομολογήσουν την πίστην τους εις τον Χριστόν ενώπιον των Αρχόντων τούτου του κόσμου. Η δύναμη και η χάρη της Αναστάσεως παραμένει η ίδια για τους Πιστούς, τους Φίλους και Ακόλουθους του Νεκραναστημένου Χριστού.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει αποθησαυρίσει μίαν πλουσία και μοναδική παράδοση, - λειτουργικήν, υμνολογικήν, κοινωνικήν και λαϊκήν, για να γιορτάζει και να εξυμνεί ιεροπρεπώς τα Πάθη και την Ανάσταση του Κυρίου. Με αυτήν την εμπνευσμένη Παράδοση, τρεφόμαστε οι Χριστιανοί και συνεχίζουμε την εκκλησιαστική μας ζωή όπου και εάν βρισκόμαστε. Με αυτήν την ιερή παράδοση και την φιλοσοφία διαπλέουμε του βίου την θάλασσα, - υπαρξιακά αναβαπτιζόμαστε, ψυχή τε και σώματι – με τα βιώματα της Αναστάσεως. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η λέξη Πάσχα σημαίνει όχι μόνο μετάβαση από την αμαρτίαν εις την δικαίωση και την σωτηρίαν, αλλά σημαίνει και διάβαση από τον θάνατο στην αιώνιον ζωή. Σημαίνει διάβαση από την δουλεία εις την ελευθερία των τέκνων του Θεού. Διαβαίνουμε μετά βεβαιότητος εις την Βασιλείαν του Θεού, την οποία η σοφία και η πρόνοια Του προετοίμασαν από καταβολής κόσμου για όλους εκείνους οι οποίοι επίστευσαν στις υποσχέσεις Του και με υπομονή και προφητικήν ενόραση ανέμεναν τον Χριστόν, ο οποίος «ως πρόβατον επί σφαγής ήχθη» για να ξεπλύνει από την αμαρτία και την παρακοή το Γένος των ανθρώπων. Με αυτές τις ιερές ελπίδες και τις προσδοκίες συνεχίζουμε την ζωή μας, χωρίς να χάνουμε τις ελπίδες μας, ούτε την πίστη μας εις την αγάπην και την φιλάνθρωπία του Θεού, ο οποίος «τόσον ηγάπησε τον κόσμον, ώστε τον Υιόν Αυτού τον μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μην απόλυται, αλλ' έχει ζωήν αιώνιον» (Ιωαν. Κεφ Γ, 16).

Στις μέρες μας υπάρχει μεγάλη φτώχεια, ανεργία και σύγχυση, και στις ψυχές εκατομμυρίων ανθρώπων κυριαρχεί ένας φόβος για την οικονομική και ηθική κρίση που δέρνει την Οικουμένη. Σ' αυτή την κρίση, πρέπει να προβάλουμε την ακλόνητη εμπιστοσύνη μας εις την αγάπη και φιλανθρωπία του Νεκραναστημένου Χριστού, του οποίου η αγάπη προς το Ανθρώπινον Γένος «ουδέποτε εκπίπτει» (Α' Κορ. Κεφ. ΙΓ).

Με την ευκαιρία των Αγίων τούτων Ημερών, θέλω να σας κάμω κοινωνούς δύο ζητημάτων που

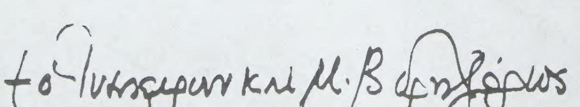
αφορούν την Ορθόδοξη Εκκλησία μας και τον λαό της.

(α) Φέτος, την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, την Μεγάλη Πέμπτη, στον Πατριαρχικό Ναό Αγίου Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως έγινε ο καθαγιασμός του Αγίου Μύρου. Στην κατανυκτική τελετή αυτή παρέστησαν Αρχιερείς από όλες τις Ορθόδοξες χώρες για να διατρανώσουν την ενότητα της Ορθοδοξίας και να δώσουν εναργέστερα το μήνυμα της Αναστάσεως και της ελπίδος στον σύγχρονο κόσμο.

(β) Τό δεύτερο ζήτημα είναι ο Έρανος υπέρ της Ελλάδος (Greek Appeal Fund). Η Αρχιεπισκοπή μας, σε συνεργασία με όλη, την οργανωμένη και μη, Ομογένεια του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, εκήρυξαν Έρανον για την συλλογή χρημάτων για τους εν Ελλάδι αδελφούς μας. Τέτοιοι είναι οι φτωχοί, οι άρρωστοι, οι ηλικιωμένοι, οι ξένοι, οι φυλακισμένοι και οι πιεσμένοι από την οικονομική κρίση. Τα χρήματα του Εράνου θα σταλούν στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, η οποία οργανώνει καθημερινά συσσίτια για χιλιάδες άτομα και άλλες φιλανθρωπικές Εκδηλώσεις για ανακούφιση εκείνων που ελύγισαν από την κρίση που μαστίζει σήμερα την Ελλάδα. Σ' αυτές τις Αναστάσιμες Μέρες, να σκεφτούμε και τους εμπερίστατους αδελφούς μας, οι οποίοι έχουν ανάγκη της δικής μας έμπρακτης και ενεργουμένης αγάπης μας. Γι' αυτό ο καθένας και η καθεμιά καλείται να συνδράμει στον Έρανον αυτό γενναιόδωρα και με απλοχεριά, σεμνά και ταπεινά, γιατί «ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός».

Με αυτές τις σκέψεις και τις προσδοκίες της χαράς της Αναστάσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, σας απευθύνω θερμόν και εγκάρδιο χαιρετισμό. Προσεύχομαι για σας και τους οικείους σας και διατελώ μετά θερμών ευχών και της εν Χριστώ Αναστάντι αγάπης και τιμής. Σ' Αυτόν ανήκει η δόξα, η Βασιλεία, η τιμή και η προσκύνηση εις τους αιώνες. Αμήν.

Λονδίνο, Πάσχα 2012

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Χαιρετισμός τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου γιά τήν Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Θυατείρων καί Μεγάλης Βρεταννίας, ὑπέρτιμε καί ἔξαρχε Δυτικῆς Εὐρώπης καί Ἰρλανδίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Γρηγόριε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Ἀσμένως ἐπληροφορήθημεν ἐκ τῆς ἀπό κβ' παριππεύσαντος μηνός Μαρτίου ὑμετέρας ἐπιστολῆς τά τῆς διοργανώσεως Συνάξεως τοῦ εὐαγοῦς ἱεροῦ κλήρου τῆς θεοσώστου Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρεταννίας, ἀπό κδ' ἕως καί κς' Ἀπριλίου, μέ θέμα: «Ἡ ἀνατομία τῆς φυσιογνωμίας τῆς διακονίας τοῦ Κληρικοῦ καί ἡ διαχρονική προσφορά αὐτοῦ εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί τόν κόσμον».

Ἡ κατά καιρούς σύναξις τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐπαρχίας τινός ὑπό τόν Ποιμενάρχην των, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτήν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν δι' ὅλους, διά τε τόν συμπνευματισμόν καί διά τήν ἐξ αὐτοῦ σύσφιγξιν τῶν ἱερῶν μεταξύ των δεσμῶν, ἀλλά καί διά τήν διδομένην εὐκαιρίαν καθοδηγήσεως ὑπό τοῦ Ποιμενάρχου εἰς καίρια ζητήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί διακονίας, τῆς λύσεως ἀποριῶν, τῆς ἐνημερώσεως εἰς νέα δεδομένα καί γενικώτερον εὐκαιρίαν ἀναζωπυρώσεως τοῦ ἱερατικοῦ χαρίσματος.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ θέματος τῆς ἐφετεινῆς ὑμετέρας Συνάξεως μαρτυρεῖ ἐναργέστατα τήν ἐπαινετήν πνευματικήν ὑμῶν ἐπαγρύπνησιν διά τά καίρια τῆς κληρικῆς διακονίας· πεπείσμεθα δέ ὅτι τόσον ἀπό τάς παρουσιασθησομένας εἰσηγήσεις, ὅσον καί ἀπό τήν προσωπικήν πεῖραν τόσον ὑμῶν καί τῶν περί ὑμᾶς ἁγίων Ἱεραρχῶν, ὅσον καί αὐτῶν τῶν ἐφημερίων, καί δή τῶν ἀρχαιοτέρων, θά ἐξαχθοῦν σπουδαῖα καί λυσιτελῆ συμπεράσματα, τά ὁποῖα θά βοηθήσουν οὐκ ὀλίγον εἰς τήν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου ἐν τῇ ὑπό τήν ὑμετέραν ποιμαντορίαν μεγάλῃ ταύτῃ Ἐπαρχίᾳ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Συγχαίροντες, ὅθεν, ὁλοθύμως ἐπί τῇ ὡς ἄνω ἐτησίᾳ Συνάξει, εὐχόμεθα δαψιλῆ τήν ἐπιλάμψιν τοῦ Παρακλήτου ἐπί πάντων τάς ψυχάς καί καρδίας διά πλουσίαν πνευματικήν καρποφορίαν καί ἐπιστέφομεν πάντας καί τό ἱερόν ὑμῶν ἔργον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σεπτῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τῇ ὁλοθύμῳ Πατριαρχικῇ ἡμῶν εὐχῇ.

,βιβ' Ἀπριλίου ιθ'

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ – ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ, ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ (24-26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2012), ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ SOUTHAMPTON

Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αδελφοί,
Ευλαβέστατοι Ιερείς και Διάκονοι,
Άγιες Πρεσβυτέρες και λοιποί Συνεργάτες εν Κυρίω,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Αξιωθήκαμε και εφέτος, ύστερα από τις Άγιες Μέρες της Μεγάλης Εβδομάδος και του Πάσχα, να συνέλθωμεν επί τω αυτώ οι Κληρικοί της Ιεράς αυτής και Βιβλικής Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως για να μελετήσουμε τα διάφορα ζητήματα που μας απασχολούν σαν Ποιμένες και Διδάσκαλοι των Κοινοτήτων που υπηρετούμεν. Γι' αυτό, πρώτα θα ήθελα να σας καλωσορίσω όλους θερμά για την καθολική σας συμμετοχή στην Σύναξη και χαίρω γιατί μαζί μας έχουμε και αρκετές πρεσβυτέρες και διακόνισσες, οι οποίες σαν τις ιερές Μυροφόρες έχουν συνανεβεί μαζί μας για να συμμετάσχουν στις εργασίες της Συνάξεως. Μαζί μας έχουμε και την ελλόγιμη Καθηγήτρια θεολόγο και ψυχίατρο κα Μαρία Βασιλειάδου, μητέρα των δύο διδύμων Κληρικών μας των Ιερέων Παύλου Γρηγορίου και Σάββα Βασιλειάδου, γι' αυτό και την καλωσορίζουμε και την ευχαριστούμε για την συμμετοχή της στις εργασίες της Συνάξεώς μας.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την τοπική Κοινότητα Αγίου Νικολάου Southampton, η οποία μας εκάλεσε και μας φιλοξενεί αυτές τις μέρες που έχουμε την Συναξή μας. Ο Ιερεύς της Κοινότητος, πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Μαυρουδής, ο Πρόεδρος της κ. Νικόλαος Χαννίδης μετά του Διοικητικού Συμβουλίου, και η Πρόεδρος της Βοηθητικής Αδελφότητος Κυριών και Δεσποινίδων, κα Ανδρούλλα Σολωμού, θα μας περιποιηθούν και θα μας εξυπηρετήσουν ώστε η Σύναξη να είναι και άνετη και ευχάριστη και καρποφόρα και δημιουργική στις εργασίες και τα αποτελέσματά της.

Άφηκα τελευταίον τον Πρόεδρο του Ιερατικού Συνδέσμου, Πρωτοπρεσβύτερον Άνθιμο Παπανδρέου και τα Μέλη της Επιτροπής του. Όπως είναι γνωστόν, ο π. Άνθιμος εργάστηκε σκληρά με τους Συνεργάτες του για την καλή οργάνωση της Συνάξεως, γι' αυτό τον ευχαριστούμε για την προθυμία, τον ενθουσιασμό και την δεξιότητα με την οποία ασκεί την διακονία του στην Εκκλησία.

Πριν αναφερθώ επ' ολίγον στο θέμα της Συνάξεως και τις εργασίες αυτής, θα ήθελα να καλωσορίσω τους νεοχειροτονηθέντες Κληρικούς εις πρεσβυτέρους είναι δε οι πιο κάτω:

1. Πρεσβύτερος Σπυρίδων Stephen Bailey, θεολόγος, παντρεμένος με δύο παιδιά.
2. Πρεσβύτερος Σάββας Βασιλειάδης, ο οποίος διορίστηκε στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου
3. Πρεσβύτερος Ευάγγελος –Νικόλαος Λιασσή, ο οποίος συνεχίζει να υπηρετεί την Αρχιεπισκοπή.
4. Πρεσβύτερος Κωνσταντίνος Θεοχάρους, ο οποίος υπηρετεί στην Κοινότητα Αποστόλου Βαρνάβα Wood Green Βορείου Λονδίνου.

Ο Αρχιμ. Χρυσόστομος Τύμπας μετατέθηκε από την Κοινότητα Αγίας Βαρβάρας Southend-on-Sea εις τον Ναόν Αγίων Αναργύρων Νοτιοδυτικού Λονδίνου. Ο Αρχιμ. Θεοφάνης Κώστα διορίσθη Εφημέριος Αγίας Βαρβάρας Southend-on Sea σε αντικατάσταση του π. Χρυσόστομου Τύμπα. Προσωρινά διορίστηκε

Εφημέριος της Κοινότητος Αποστόλου Ανδρέου Weston-super-Mare, ο ιερομόναχος Patrick Ramsey.

Ο Αρχιεπίσκοπος εχειροθέτησε σε υποδιακόνους τον Δημήτριο Τακτικόν, ο οποίος υπηρετεί στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Δυτικού Λονδίνου. Εχειροτόνησε σε διάκονο τον Γρηγόριον Wellington, ο οποίος υπηρετεί εις τον Ναόν Αγίας Αικατερίνης Barnet Βορείου Λονδίνου. Διόρισε τον Πρεσβύτερο Νικόλαο Κιτσάκη Εφημέριο του Ναού Αγίας Μαρίνας Stoke-on-Trent σε αντικατάστασιν του Οικονόμου Αιμιλιανού Επαμεινώνδα, ο οποίος μετατέθηκε στην κενοθείσαν θέσιν του Ναού μεταμορφόσεως Coventry. Ο Αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός Παπαδάκης, Προϊστάμενος του Ναού Αγίου Γεωργίου Kingston-upon-Thames,από την 15ην Δεκεμβρίου μέχρι σήμερα λόγω ασθενείας οικουρεί, δεν δύναται να υπηρετήσει και η Κοινότης εξυπηρετείται υπό Ιερέως της Αρχιεπισκοπής. Να ευχηθούμε σύντομα να αποκατασταθεί η υγιεία του και να επιστρέψει στην διακονία του. Όσο αφορά δε εκείνους οι οποίοι έχουν μετατεθεί σε άλλη Ενορία, θέλω να τους ευχηθώ καλή και ευδόκιμη διακονία από τις νέες θέσεις τους.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να κάμω ιδιαίτερη μνεία για τους Κληρικούς εκείνους, οι οποίοι υπηρετούν στην Επαρχία και μάλιστα σε μικρές και ολιγάριθμες Κοινότητες, οι οποίες ως επί το πλείστον είναι Αγγλόφωνες και οι οποίες αποτελούνται από Εκκλησιάσματα τα οποία προέρχονται από διάφορες Ορθόδοξες χώρες. Θέλω ιδιαίτερα να τους ευχαριστήσω θερμά για το ιεραποστολικό τους έργο και να τους συγχαρώ θερμά για την σημαντική διακονία τους στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Ηνωμένου Βασιλείου. Σαν δείγμα αυτής της προσφοράς και της βαθείας εκτίμησης που τρέφει ο Αρχιεπίσκοπος για την διακονία σας αυτή, αγαπητοί, η Αρχιεπισκοπή θα σας προσφέρει ένα μικρό δώρο, μία ιερατική, ή διακονική, στολή μαζί με τις εγκάρδιες ευχές για την υγεία, την πρόοδο και την κατά Θεόν προκοπή της οικογένειας και της αφοσιωμένης διακονίας σας.

Επανέρχομαι τώρα στην διακονία μας, για την μελέτη της οποίας θα αφιερώσουμε όλον τον χρόνο μας σ' αυτή την Σύναξη. Όπως ασφαλώς γνωρίζετε θα ασχοληθούμε με την διακονία μας και το πρόσωπο του Κληρικού, και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ασκεί ένας Κληρικός καθημερινά την υψηλή και ιερή αποστολή του, ιδιαίτερα στις μέρες μας και μάλιστα στο χώρο που διαβιώνουμε. Προς τούτο έχει ανατεθεί σε πολλά πρόσωπα η διαπραγμάτευση του θέματος της Συνάξεως, γι' αυτό και θέλω να ευχαριστήσω τους Κληρικούς εκείνους, οι οποίοι με ενθουσιασμό ανέλαβαν τούτο το έργο, είναι δε οι πιο κάτω:

1. Αρχιμ. Ζαχαρίας Ζαχάρου, αδελφός της Μονής Αγίου Ιωάννου Βαπτιστού Essex, γνωστός Κληρικός και διακεκριμένος Θεολόγος και συγγραφέας πνευματικών βιβλίων και Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
2. Αρχιμ. Χρυσόστομος Μιχαηλίδης, Εφημέριος, θεολόγος του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και μάστερ του Πανεπιστημίου Λονδίνου, στενός Συνεργάτης του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κυανέων, έμπειρος πνευματικός και εξομολόγος.
3. Αρχιμ. Χρυστόστομος Τύμπας, θεολόγος, ιατρός και διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Essex, Εφημέριος του Ναού Αγίων Αναργύρων Βορειοδυτικού Λονδίνου.
4. Πρωτοπρ. Ιωάννης Ράφφαν, Ιερατικώς Προϊστάμενος της Κοινότητος Αποστόλου Ανδρέου Εδιμβούργου, γλωσσομαθής θεολόγος, δεξιός μεταφραστής και συγγραφέας.
5. Αρχιμ. Ραφαήλ Παβούρης, θεολόγος, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Γλασκώβης, Εφημέριος Κοινότητος Αγίου Ανδρέου Εδιμβούργου.
6. Αρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου, πτυχιούχος Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μάστερ Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λονδίνου, συντονιστής των Γραφείων της Αρχιεπισκοπής, Εφημέριος ιερού Καθεδρικού Ναού Αγίων Πάντων Λονδίνου, ήδη εκτυπώνεται το πρώτο του βιβλίο στην Αμερική.
7. Η Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών Δρ Μαρία Βασιλειάδου, θεολόγος, ιατρός και συγγραφέας

Οι πιο πάνω θα διαπραγματευτούν το θέμα· και εμείς οι άλλοι θα συμβάλομεν με τις

παρατηρήσεις, τις ερωτήσεις και εισηγήσεις μας. Θέλω στο σημείο αυτό να συστήσω, αλλά και να παρακαλέσω όλους να εκφράσουν με λίγα λόγια τις απόψεις και τις σκέψεις τους, ώστε ο καθένας με την εμπειρία του, τις γνώσεις και τα προβλήματα που κατά καιρούς αντιμετωπίζει σαν Κληρικός, να συμβάλει στην καλύτερη κατανόηση του μυστηρίου της Ιερωσύνης, την υψίστη σπουδαιότητά της για την ειρήνη του σύμπαντος κόσμου, την κατά Θεόν προκοπή του ανθρώπου και τον καταρτισμό της ανθρώπινης προσωπικότητος για να ομοιωθεί με τον Θεόν και να ταυτισθεί με την αγιότητα για να πραγματοποιηθούν οι λόγοι του Κυρίου «Γίνετε άγιοι ότι εγώ Άγιος ειμί» (Α Πέτρου, Κεφ. Β). Και όπως χαρακτηριστικά σημειώνει ο θείος Παύλος, σκοπός και τελικός προορισμός του ανθρώπου ειναι να φτάσουμε το μέτρον της δωρεάς του Χριστού και του πληρώματος της δόξης Του (Εφεσ. Κεφ. Δ, 12-13) και «εις το είναι ημάς εις έπαινον δόξης αυτού, τους προηλπικότας εν τω Χριστώ» (Εφεσ. Κεφ. Α, 13).

Βέβαια, στις μέρες μας, η Εκκλησία, η Χριστανωσύνη, η θρησκεία γενικώτερα πιέζεται, βάλλεται από πολλά μέρη όπως είναι:. Η κοσμικοποίηση, η αθεΐα, η άγνοια, η αμάθεια, ο φανατισμός, ο ρατσισμός, η αδικία, η φτώχεια, η πλεονεξία, η προκατάληψη και άλλα πολλά. Όλα αυτά επιδρούν στην διακονία του Κληρικού γι' αυτό και καλείται, εκτός των άλλων, με την χάρη του Θεού να συμμετέχει στα δρώμενα της Κοινωνίας όπου ζει. Γι' αυτό επιβάλλεται να εργαζόμαστε με σύνεση, βαθείαν και ακλόνητη πίστη, με ταπεινοφροσύνη και συνεργασία στενή μεταξύ μας και με τις Αρχές του Τόπου ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τον πνευματικό και θρησκευτικό αποχρωματισμό, να βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας και μάλιστα τους πιστούς, να νικήσουν τους ποικίλους πειρασμούς και τις αμφιβολίες που τους δέρνουν, να εμβαθύνουν εις το μυστήριο της πίστεως εν Χριστώ και να καλλιεργήσουν την ελπίδα εις τον Μέγαν Αρχιερέα Χριστόν ο οποίος ανέβηκε στον σταυρό και με την θυσία Του εκαθάρισε την Ανθρωπότητα από την αμαρτίαν και της έδωσε την ευκαιρία να μετάσχει των δωρεών του Αγίου Πνεύματος και να γίνει μέτοχος και Κληρονόμος της χάριτος Του και της ουράνειας Βασιλείας Του.

Είναι πολλά ακόμη που θα ήθελα να αναφέρω, επιφυλάσσομαι όμως για να επανέλθω κατά την διάρκεια της Συνάξεώς σας. Πριν όμως κλείσω αυτόν τον σύντομο Χαιρετισμό και την εισήγησή μου, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι η πρόοδος και το απώτερο μέλλον της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας εις το Ηνωμένο Βασίλειο, θα εξαρτηθούν εν πολλοίς από την πίστη και την πιστότητα του Ιερού αυτής Κλήρου εις την διακονία του για την διαποίμανση του ευσεβούς λαού μας. Θα εξαρτηθεί επίσης εν πολλοίς από την καλή οργάνωση της τοπικής Ενορίας –Κοινότητας, και από την ικανότητα του Ιερού Κλήρου να ενώνει, να εμπνέει, να συνεργάζεται στενά μετά των λαϊκών Αρχόντων, της τοπικής Κοινότητος και γενικώτερα του Ποιμνίου του, αλλά να έχει και την σοφία και την ικανότητα να επιστρατεύσει τα καλά και υγιά εκείνα στοιχεία, τα εχόμενα της Ορθοδόξου Πίστεως και Παραδόσεως και προικισμένα με γνώσιν και παιδεία για την διοίκηση και την καλή οργάνωση και προστασία των Κοινών.

Βέβαια όλα αυτά εκτός των άλλων προϋποθέτουν λιπαράν Παιδείαν, την Εκκλησιαστικήν και την θύραθεν, ενάρετον βίον, υπόδειγμα αρετής, στενή συνεργασία με την Εκκλησιαστική Αρχή αλλά και επί τοπικού επιπέδου. Προϋποθέτουν ταπεινοφροσύνη και βαθύ εκκλησιαστικό φρόνημα και αφοσίωση του Κλήρου προς την Εκκλησία και πλησμονήν αγάπης προς τον λαό του Θεού, τον οποίο καλούμεθα να διακονούμε εξ ονόματος του εκ νεκρών Αναστάντος Χριστού, του Μεγάλου Αρχιερέως και Επισκόπου των ψυχών και των σωμάτων ημών (Εβρ. Κεφ. Η, 1-2) και Αρχηγού της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής ανά την Οικουμένην Εκκλησίας, «ην περιποιήσατο διά του ιδίου αίματος» (Πράξεις Αποστ. Κεφ. ΙΗ, 20). Σ' Αυτόν ανήκει η δόξα και η Βασιλεία και το άπειρον έλεος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Southampton, 24 Απριλίου 2012

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Ἱερατικό Συνέδριο Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας , 23.4.2012

Τό ὑπερκόσμιο χάρισμα τῆς ἱερωσύνης ὡς διακονία καταλλαγῆς τοῦ κόσμου μέ τόν Θεό

Ἀρχιμ. Ζαχαρία, Ἱ. Μονή Τιμίου Προδρόμου, Essex

Σεβασμιώτατε καί Ἱερώτατε Ποιμενάρχα,
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοί Πατέρες,

Ἡ ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ, στήν ὁποία μετέχουμε, εἶναι ἕνα μεγάλο καί παράδοξο χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ὁ λόγος γι' αὐτό εἶναι, γιά μᾶς τούς πτωχούς, «δυσερμήνευτος»[1]. Φανερώνεται μέσα στόν κόσμο ὡς διακονία συμφιλιώσεως τῶν ἀνθρώπων μέ τόν Σωτήρα Θεό. Ὅσοι δέχονται τό δῶρο αὐτό ἔχουν ὡς κύριο ἔργο τῆς ζωῆς τους νά πρεσβεύουν γιά τήν παγκόσμια σωτηρία πού χαρίζει ὁ Χριστός καί νά ἀγωνίζονται γιά τήν πνευματική ἀναγέννηση τοῦ ποιμνίου πού ὁ ἀγαθός Κύριος τούς ἐμπιστεύθηκε.

Ὅπως γιά κάθε πράξη καί σέ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς μας τέλειο «ὑπόδειγμα» καί ἀληθινή «ὁδόν» ἀποτελοῦν τό Πρόσωπο, ἡ ζωή καί ὁ λόγος τοῦ Παντοκράτορος Ἰησοῦ, ἔτσι καί στήν ἱερατική μας διακονία, ἔξω ἀπό τή δική Του Ἀποκάλυψη δέν ὑπάρχει ἄλλο φῶς γιά νά μᾶς κατευθύνει πρός τή θεάρεστη ἐκπλήρωσή της καί τήν αἰώνια λύτρωση, τόσο τήν προσωπική μας ὅσο καί ἐκείνη τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει: «Θεός ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ»[2]. Μέ ἄλλα λόγια, ὅπως γιά μᾶς ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος Διδάσκαλος, μέ τόν ἴδιο τρόπο ἔγινε ἐπίσης καί ὁ κατ' ἐξοχήν Ἱερεύς, πού μέ τή θυσία Του πέτυχε τήν ἀσφαλή «προσαγωγή»[3] μας πρός τόν Οὐράνιο Πατέρα τῶν φώτων καί ἔτσι κληρονομήσαμε ἀπ' Αὐτόν τή χάρη τῆς υἱοθεσίας. Γίναμε φίλοι Χριστοῦ, ἀδελφοί καί συγκληρονόμοι Του.

Πῶς ὅμως ὁ Κύριος ἐργάσθηκε γιά χάρη μας τό ὑπερφυσικό αὐτό ἔργο, μέ τό ὁποῖο ἱεράτευσε τήν παγκόσμια σωτηρία; Βεβαίως μέ τήν ἄφατη κένωση καί τήν ἀκατάληπτη ταπείνωση τῆς θυσίας Του.

Γιά νά γνωρίζουμε ὡς ἱερεῖς «ποίου πνεύματος» εἴμαστε ἤ θά ἔπρεπε νά εἴμαστε, θά προσπαθήσω νά ἀναφερθῶ σέ δύο σημεῖα πού χαρακτήρισαν τήν Ἐπιφάνεια καί ἀναστροφή τοῦ Κυρίου ἀνάμεσά μας.

Κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά καταμετρήσει τό μέγεθος τῆς κενώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἡ ἄκτιστη θεία φύση Του ἑνώνεται μέ τήν κτιστή ἀνθρώπινη φύση. Οὔτε μπορεῖ νά περιγράψει τό βάθος τῆς ταπεινώσεώς Του ὅταν προσλαμβάνει τήν ἀτελείωτη τραγωδία καί ἀσθένεια τῆς κοσμικῆς πτώσεως. Ἔβαλε τόν Ἑαυτό Του κάτω ἀπό ὅλους γιά νά σώσει ὅλους. Δέν ἦλθε ὡς ἐξουσιαστής ἤ ἄρχοντας ἤ δυνάστης. Αὐτά χαρακτηρίζουν τούς ἀποξενωμένους εἰδωλολάτρες, ὅπως ὁ Ἴδιος εἶπε. Ἐκεῖνος ὅμως ἔγινε ὑπηρέτης ὅλων. «Ἐγώ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν». Μᾶς δίδαξε μάθημα παράδοξο, ὅτι ὁ «διακονῶν» εἶναι «μείζων» ἀπό τόν «ἀνακείμενον»[4]. Καί σέ μᾶς ἔδωσε ἐντολή νά μάθουμε ἀπ' Αὐτόν τήν ἴδια ταπείνωση, καί ὅτι ὅποιος ἀπό μᾶς θέλει «μέγας γενέσθαι» πρέπει πρῶτα νά γίνει «διάκονος» καί «δοῦλος» στήν ὑπηρεσία τοῦ ἄλλου. Στήν ἀδυναμία τῆς σαρκός πού προσέλαβε, φανέρωσε μιά ἀκατάληπτη καί ὑπερφυσική τελειότητα.

Τό τέλειο μίμημα τοῦ Χριστοῦ, ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, πού ἄκουσε τά «ἄρρητα ρήματα» τοῦ Παραδείσου, διδάχθηκε ταυτόχρονα νά μή προτιμᾶ τίποτε ἄλλο στήν πρόσκαιρη αὐτή ζωή, παρά μόνο τό νά γνωρίζει τόν «Ἰησοῦν Χριστόν, καί τοῦτον ἐσταυρωμένον»[5]. Ὁποιαδήποτε ἀπόκλιση ἀπό τό πρότυπο αὐτό μᾶς καθιστᾶ «ἀνοήτους»[6], δηλαδή ἄφρονες, πού δέν συγκινοῦνται ἀπό τήν «εἰς τέλος»[7] ἀγάπη τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ. Ἔχοντας ὑπόδειγμα ὁ Ἀπόστολος τόν πάσχοντα Κύριο τῆς δόξης δέν δίστασε κατά τή διακονία του, ἀλλά «ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἑαυτόν ἐδούλωσε, ἵνα τούς πλείονας κερδήσῃ»[8]. Εἶναι μυημένος στό μυστήριο

[1] Ἑβρ. 5,11
[2] Β' Κορ. 5,19
[3] Ρωμ. 5,2· Ἐφ. 2,18· 3,12
[4] Λουκ. 22,26-27
[5] Α' Κορ. 2,2
[6] Πρβλ. Γαλ. 3,1
[7] Ἰωαν. 13,1
[8] Α' Κορ. 9,19

τῆς εὐσεβείας καί ἔχει «νοῦν» καί «φρόνημα Χριστοῦ», πού τό ἐκφράζει στήν πρός Φιλιππισίους ὡς ἐξῆς: «Μηδέν κατά ἐρίθειαν ἤ κενοδοξίαν, ἀλλά τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. Μή τά ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλά τά ἑτέρων ἕκαστος. Τοῦτο γάρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὅ καί ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»[9]. Μέ ἄλλα λόγια σημασία ἔχει ὁ ἄλλος, τόν ὁποῖο πρέπει νά ὑπηρετήσουμε στό ὑπέρτατο ἔργο τῆς καταλλαγῆς του μέ τόν Θεό. Προέχει τοῦ ἑαυτοῦ μας ἡ σωτηρία τοῦ ἐλάχιστου ἀδελφοῦ, «ὑπέρ οὗ Χριστός ἀπέθανεν»[10].

Ἐμεῖς, λοιπόν, ὡς ἱερεῖς καί μιμητές τοῦ Μεγάλου Ἀποστόλου Παύλου, τότε μόνο θά τιμήσουμε τή διακονία μας, ὅταν βάλουμε τόν ἑαυτό μας κάτω ἀπό κάθε ἄνθρωπο πού μᾶς προσεγγίζει. Μέ τήν ἀνυπόκριτη ταπείνωσή μας θά τόν φέρουμε στή φιλοτιμία νά δεχθεῖ τό λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, καί ἴσως ἔτσι θά συμβάλουμε στήν ἀναγέννηση ἔστω καί μερικῶν. Ἄν κατά τήν ἱερατική μας διακονία πρός τούς συνανθρώπους μας σέ κάθετί πού κάνουμε καί σέ κάθε λόγο πού προφέρουμε, προσθέτουμε τή μερίδα τῆς ταπεινῆς ἀγάπης, ὁπωσδήποτε ὁ καλός Θεός θά εὐλογήσει, ἐμεῖς πρῶτα καί οἱ ἄλλοι ἔπειτα, νά κληρονομήσουμε τή μεγάλη μερίδα τῆς χάριτος πού πήγασε ἀπό τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Ἠγαπημένου Υἱοῦ Του.

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικό σημεῖο πού φανερώνει τήν πληρότητα καί τήν ἄφθαστη τελειότητα τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό ὅτι «ἔπαθεν ἔξω τῆς πύλης ἵνα ἁγιάσῃ διά τοῦ Ἰδίου αἵματος τόν λαόν»[11]. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ περί πάντας ἀγαθός Ἰησοῦς ὑπέμεινε τό Πάθος μέ ἄκρα ἐξουδένωση. Ὅπως λέει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ Ἀπόστολος, ὁ Χριστός, ὄχι γιά νά ἀρέσει στόν Ἑαυτό Του, ἀλλά γιά νά εὐεργετήσει καί νά παρηγορήσει τόν ἄνθρωπο, καταδέχθηκε ὅλοι «οἱ ὀνειδισμοί τῶν ὀνειδιζόντων»[12] νά πέσουν ἐπάνω Του. Καί ἐμεῖς, προτρέπει ὁ Ἀπόστολος, γιά νά συναντήσουμε τόν Ἰησοῦ Χριστό καί νά εἰσέλθουμε στή ζῶσα Παρουσία Του, «ἐγηγεγερμένου ἐκ νεκρῶν»[13], πρέπει νά κάνουμε τό ἴδιο. Νά βγοῦμε ἔξω ἀπό τήν παρεμβολή τοῦ κόσμου τούτου, «τόν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ φέροντες»[14], καί «τήν μέλλουσαν (πόλιν) ἐπιζητοῦντες»[15]. Τότε καί ἡ δική μας λατρεία θά εἶναι εὐάρεστη στόν Θεό καί ὠφέλιμη γιά τούς ἄλλους.

Σύμφωνα μέ τά παραπάνω, γιά νά εἶναι τιμημένη καί εὐλογημένη ἡ διακονία τοῦ ἱερέα, πρέπει νά διακρίνεται ἀπό τήν ἀφοσίωση καί τήν ἀφιέρωσή του «εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν»[16]. Δέν πρέπει νά τόν ἀποσπᾶ ὁ κόσμος ἀπό τήν ἐκζήτηση τῆς σωτήριας χάριτος τοῦ Κυρίου γιά τόν ἴδιο καί γιά τούς ἀδελφούς του, οὔτε νά τόν γοητεύει μέ τήν ματαιότητα τῶν ὡραίων πραγμάτων του. Νά μήν τόν ἐπηρεάζουν τά πρότυπά του πού εἶναι «βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ»[17]. Νά προτιμᾶ τούς σκληρούς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου καί νά μή θέλει νά κάνει συμβατή τήν ἀλήθειά Του μέ τήν ἀγάπη τοῦ κόσμου αὐτοῦ πού εἶναι «ἔχθρα εἰς Θεόν»[18].

Μαθητεύοντας λοιπόν ὁ ἱερέας στό θεῖο φρόνημα τοῦ Ἰησοῦ, βάζοντας μέ συμπάθεια τόν ἑαυτό του κάτω ἀπό τόν ἄλλο καί προτιμώντας τόν ὀνειδισμό τοῦ Χριστοῦ ἔξω ἀπό τήν παρεμβολή τῆς ὑπολήψεως τοῦ κόσμου τούτου, θά μπορέσει νά ἐνταχθεῖ στήν ταπεινή ὁδό τοῦ Κυρίου. Ἐπειδή ὅμως Αὐτός εἶναι ἡ ὁδός, ὅπως εἶπε, Τόν βρίσκει τότε ὡς συνοδοιπόρο Του. Δηλαδή εἰσέρχεται στή ζωοποιό Παρουσία Του, καί ὅπως στήν περίπτωση τοῦ Λουκᾶ καί τοῦ Κλεόπα πού βάδιζαν πρός Ἐμμαούς, ἀναζωπυρώνονται στήν καρδιά του τά ρήματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Φέροντας μέσα του ὁ ἱερέας ζωντανό τό λόγο τοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖ τό ἔργο του μέ μιά παράδοξη αὐθεντία, τή μόνη θεμιτή, πού ἀποκομίζει ἐξερχόμενος ἀπό τή θεία Παρουσία καί ὄχι βασιζόμενος μόνο στήν ἐξουσία πού τοῦ παρέχει ἡ θεσμική χειροτονία του. Τότε καί ὁ δικός του λόγος στήν προοπτική τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ γίνεται δημιουργικός, γιατί ἀποβαίνει ὄχημα τῆς θείας Ἀποκαλύψεως. Ὅταν τόν μεταδίδει, πείθει καί πληροφορεῖ μέ χάρη τίς καρδιές τῶν ἀκουόντων. Δικαιώνει τόν τίτλο «πάτερ», πού τοῦ ἀπευθύνουν οἱ πιστοί, γιατί ὡς πνευματικός πατέρας ἀναγεννᾶ τούς ἀνθρώπους μέ τό λόγο του. Ἡ διακονία του γίνεται διακονία λόγου Θεοῦ, μέ τόν ὁποῖο λόγο παρηγορεῖ τίς πάσχουσες ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Ἐκπληρώνει τίς δύο μεγάλες ἐντολές γιατί ἀγαπᾶ καί τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Ἔχει μεγάλο μισθό ἀπό τόν Κύριο καί τιμή ἀπό τούς δούλους Του.

«Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν,
μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καί διδασκαλίᾳ»
(Α΄ Τιμ. 5,17).

[9] Φιλιππ. 2,3-5
[10] Ρωμ. 14,15
[11] Βλ. Ἑβρ. 13,12
[12] Ρωμ. 15,3
[13] Πρβλ. Β΄ Τιμ. 2,8
[14] Πρβλ. Ἑβρ. 13,13
[15] Ἑβρ. 13,14
[16] Πρβλ. Ἑβρ. 12,2
[17] Λουκ. 16,15
[18] Ρωμ. 8,7

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΣ

1. Το πρωί, τέλεσε τον Αγιασμό στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Στη συνέχεια, τον επισκέφθηκε ο Gregory Laurenzano. Το βράδυ, προήδρευσε Συνεδρίας της Επιτροπής Εράνου για την Ελλάδα.
2. Το βράδυ, τέλεσε τους Πρώτους Χαιρετισμούς αρχικά στο Παρεκκλήσιο και στη συνέχεια στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου.
3. Το πρωί, τέλεσε ιερά μνημόσυνα στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Το απόγευμα, τέλεσε Επιμνημόσυνη Δέηση για τον Βάσο Οικονομίδη, και το βράδυ παρέστη στην Κοινωνική Εκδήλωση που οργάνωσε το εν Λονδίνω Παράρτημα του Κυπριακού Πολιτικού Κόμματος ΕΔΕΚ (ΗΒ), παρουσία του Προέδρου του και Προέδρου της Κυπριακής Βουλής των Αντιπροσώπων, Γιαννάκη Ομήρου.
4. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία της Α' Κυριακής των Νηστειών, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αποστόλου Ανδρέα, Birmingham, χειροτόνησε δε σε Πρεσβύτερον τον διάκονο Stephen-Σπυρίδωνα Bailey και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα όπου παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Επιστρέψας στο Λονδίνο, παρέστη στον Πανορθόδοξον Εσπερινό που τελέσθηκε στον Καθεδρικό Ναό Γενεσίου του Κυρίου της Γεωργιανής Ορθοδόξου Εκκλησίας και στη συνέχεια παρέμεινε στη δεξίωση που είχε οργανωθεί εκεί.
5. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Επίσκοπος Ιγνάτιος Mureseanul, ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κύπρου, Γιαννάκης Ομήρου, συνοδευόμενος από τον Γενικό Πρόξενο της Κύπρου στο Λονδίνο, Γιώργο Γεωργίου, και το απόγευμα, η Tanya Turner. Το βράδυ, παρέστη στην 11η Ετήσια Διάλεξη που οργανώνει το Hellenic Institute, στο Royal Holloway του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, με ομιλητή τον Σταύρο Λαμπρινίδη και θέμα: "Οι Ολυμπιακοί Αγώνες και η Ολυμπιακή Εκεχειρία στον Νεώτερο Κόσμο". Στη συνέχεια, παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε ο Πρύτανης του Κολλεγίου.
6. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, το πρωί, ο Αντώνης Γερογιάννης, η Βαρβάρα Καμπουρίδη. Το απόγευμα, ο Δημήτρης Τακτικός, η Μαρία Αντύπα με την συνοδεία της, ο Κωνσταντίνος Θεοχαρίδης και ο Στάμος Μανώλης.
7. Τον επισκέφθηκε, το απόγευμα, ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Τύμπας, το δε βράδυ, τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Αικατερίνης, Barnet, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
8. Τον επισκέφθηκε, το απόγευμα, ο Αγιοταφίτης Ιερομόναχος Ιερώνυμος. Το βράδυ, προήδρευσε της Επιτροπής για την αναθεώρηση του Καταστατικού της Αρχιεπισκοπής.
9. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν τα ζεύγη Πανίκος και Ξενούλα Ηροδότου, και Νικόλαος και Ευανθία Σεβαστοπούλου. Στη συνέχεια, μετέβη σιδηροδρομικώς στο Εδιμβούργο, όπου επισκέφθηκε αρχικά τον Αρχιμανδρίτη John Maitland-Moir στην οικία του, το δε βράδυ, τέλεσε τους Δεύτερους Χαιρετισμούς στον Ιερό Ναό Αποστόλου Ανδρέου, Εδιμβούργο, προήδρευσε ακολούθως Συνεδρίας των Κηδεμόνων της Κοινότητος και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
10. Επέστρεψε στο Λονδίνο το απόγευμα.
11. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό των Αγίων Παντελεήμονος και Παρασκευής, Harrow Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
12. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Ελένη Γκίκα. Στη συνέχεια, παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε ο Ιερατικώς Προϊστάμενος του Westminster. Το απόγευμα, παρέστη στην ετήσια Τελετή της Κοινοπολιτείας, στο Westminster Abbey, παρουσία της Βασίλισσας Ελισάβετ και του Δούκα του Εδιμβούργου Φιλίππου. Επιστρέψας στον Αρχιεπισκοπικό Οίκο, τον επισκέφθηκε ο Alexander Nekrassov. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο στο Savoy Hotel με τον Ιάκωβο Τσούνη και άλλους προσκεκλημένους.
13. Το πρωί, παρέστη σε Συνεδρία των Αρχηγών Εκκλησιών του Λονδίνου, στην οικία του Αγγλικανού Επισκόπου του Λονδίνου. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε ο Νίκος Παυλιδάκης.
14. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε η Μαρία Περικλέους. Το βράδυ, προήδρευσε Συνεδρίας στο οίκημα της Ελληνικής-Κυπριακής Αδελφότητας για τον Έρανο υπέρ της Ελλάδος.
15. Το μεσημέρι παρεκάθησε σε Γεύμα στο Langham Hotel με τους Κύπρο Νίκολα και Αυξέντη Αυξεντίου. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν ο Νικόλαος και η Καίτη Θεοδωράκη.
16. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Αρχιμανδρίτης Εφραίμ Lash. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα με τον Ανδρέα Ιωάννου. Το βράδυ, τέλεσε τους Τρίτους Χαιρετισμούς στον Ιερό Ναό Αγίων Αθανασίου και Κλήμεντος, Cambridge, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο με τον Ιερατικώς Προϊστάμενο της εκεί Κοινότητος, π. Νικόλαο Βερνέζο και την σύζυγό του.
17. Το βράδυ, παρέστη στην ετήσια εκδήλωση Greek Independence Ball, που οργανώνει η Ελληνική Ορθόδοξος Φιλανθρωπική Οργάνωση, στο Landmark Hotel του Λονδίνου.
18. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αποστόλου Ανδρέα Weston-super-Mare, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Στη συνέχεια, μετέβη στην πόλη Bristol, όπου επισκέφθηκε στο Frenchay Hospital τον π. David Payne. Στη συνέχεια, επισκέφθηκε την Ανατολική Ορθόδοξο Εκκλησία Γενέσεως της Θεοτόκου στην ίδια πόλη.
19. Το μεσημέρι, τέλεσε την Νεκρώσιμο Ακολουθία για την Διακόνισσα Χριστιάνα Wellington στον Ιερό Ναό Αγίας Αικατερίνης, Barnet. Επιστρέψας στην Αρχιεπισκοπή, τον επισκέφθηκε η Ελένη Ντασιώτη. Το βράδυ, τέλεσε τους Χαιρετισμούς για την Κοινότητα Προφήτη Ηλία, Reading, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
20. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Αρχιμανδρίτης Τυχικός Βρυώνης, συνοδευόμενος από τον Παντελή Δημοσθένους. Στη συνέχεια, προήδρευσε Συνεδρίας των Βοηθών του Επισκόπων, με τους οποίους και παρεκάθησε σε Γεύμα στην Αρχιεπισκοπή.
21. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά οι Σάββας και Θεοπίστη Κολιανδρή, ο Κυριάκος Κασούμης, και ο Αδάμος Παπαδάμου. Το βράδυ, προήδρευσε Συνεδρίας των Κηδεμόνων του Ορθόδοξου Ομολογιακού Σχολείου "Άγιος Κυπριανός", στο Thornton Heath, Croydon του Νοτίου Λονδίνου.
22. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά το Προεδρείο του Ιερατικού Συνδέσμου της Αρχιεπισκοπής, ο Αρχιμανδρίτης Τυχικός Βρυώνης μετά του Παντελή Δημοσθένους, και το βράδυ ο Λούης Λοΐζου. Το μεσημέρι παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε, με την ευκαιρία της "Ημέρας της Γυναίκας", η Ελληνική Φιλανθρωπική Οργάνωση Γυναικών Finchley και Barnet, στο οίκημα της Κυπριακής Αδελφότητος Λονδίνου.
23. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Κυριακή Ιωαννίδη, και ο Ανδρέας Παπαευριπίδης. Το βράδυ, τέλεσε τους Τέταρτους Χαιρετισμούς στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Χρυσοστόμου στην πόλη Cheltenham, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
25. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία και την Δοξολογία για την 25η Μαρτίου 1821, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της του Θεού Σοφίας Λονδίνου. Το απόγευμα, παρέστη στην εορταστική εκδήλωση για την 25η Μαρτίου 1821 και την 1η Απριλίου 1955, στο Ashmole Academy, Southgate.
26. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Ιωάννης Ασκήτογλου, και ο π. Δημήτριος Μπαθρέλος. Το βράδυ, έδωσε συνέντευξη στο Hellenic TV του Λονδίνου για να μεταδοθεί το Μεγάλο Σάββατο.
27. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, ο Παντελεήμων-Guy Maxfield, ο Αθανάσιος Μητρούσης με τον γιο του, ο Γιαννάκης Κούβαρος, και ο Χριστάκης Αμερικάνος.
28. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν η Μαρία Παπαδοπούλου και Φλώρα Παπανικολάου. Το βράδυ, παρέστη σε συζήτηση στο London School of Economics and Political Science, που οργάνωσαν από κοινού το Hellenic Observatory και η Hellenic Bankers' Association UK, με θέμα: "Μπορεί να βγει η Ελλάδα από την κρίση;".
29. Καθ' όλη την ημέρα, προήδρευσε Έκτακτης Συνεδρίας των Ιερέων Μείζονος Λονδίνου, που έγινε στους χώρους της Κοινότητος Αγίων Παντελεήμονος και Παρασκευής, Harrow Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
30. Το απόγευμα, τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για τον Νικόλαο Αργύρη στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Αργότερα, τέλεσε την Ακολουθία του Ακάθιστου Ύμνου στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου

Battersea Νοτίου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αποστόλου Βαρνάβα, Wood Green Βορείου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Στη συνέχεια, προήδρευσε Συνεδρίας των Βοηθητικών Αδελφοτήτων της Αρχιεπισκοπής στους χώρους της ίδιας Κοινότητος, στη δε συνέχεια, τέλεσε Εσπερινό και ακολούθως παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε επίσης η Κοινότητα.
2. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Χρήστος Μεγάλου, ο Σπύρος Μεριανός, η Ευγενία Σπανού με την Ιφιγένεια Δίπλαρου, ο Πρωτοπρεσβύτερος Ιωσήφ Παλιούρας με την Σοφία Αλογιοτζόγλου, και ο Ιωάννης Παρέας.
3. Το πρωί, παρέστη σε Πασχαλινή Δεξίωση που οργάνωσε ο Βρετανός Πρωθυπουργός David Cameron στην Πρωθυπουργική Κατοικία. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε ο Εμπορικός Σύμβουλος της Κυπριακής Υπάτης Αρμοστείας Λονδίνου, Γιώργος Αργύρης.
4. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε ο Άθως Μάμας με την μητέρα του.
5. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Ιερομόναχος Σπυρίδων Μαϊκαντής, συνοδευόμενος από τον Σώτο Λουκά. Το βράδυ, τον επισκέφθηκαν ο Δήμος και η Ανδρούλα Παπαμιχαήλ, και, στη συνέχεια προήδρευσε Συνεδρίας του Trust Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου.
6. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, ο Πρέσβυς της Ελλάδος στο Λονδίνο, Αριστείδης Σάνδης, μετά της συζύγου του, και ο Άρης Γιούργας μετά της αρραβωνιαστικιάς του, Jackie Mullane.
7. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Λαζάρου και Αποστόλου Ανδρέα, Forest Gate, Ανατολικού Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
8. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία των Βαΐων στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά, Birmingham, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το βράδυ, τέλεσε την Ακολουθία του Νυμφίου στον Ιερό Ναό Αγίων Νικολάου και Ξενοφώντος, Leicester, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
9. Το βράδυ, τέλεσε την Ακολουθία του Νυμφίου αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου, Camberwell Νοτίου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
10. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Δρ Μαρία Βασιλειάδου. Το βράδυ, τέλεσε την Ακολουθία του Νυμφίου αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Νικολάου, Shepherd's Bush Δυτικού Λονδίνου, στη διάρκεια της οποίας χειροθέτησε σε υποδιάκονο τον Δημήτριο Τακτικό, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
11. Το πρωί, ανεχώρησε αεροπορικώς για την Κωνσταντινούπολη. Μετά την άφιξή του εκεί, συναντήθηκε με τον Οικουμενικό Πατριάρχη και στη συνέχεια παρακολούθησε την τελετή του Ευχελαίου στον πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου.
12. Το πρωί, παρακολούθησε την Θεία Λειτουργία στον Πατριαρχικό Ναό και στη συνέχεια μετέσχε, ομού με άλλους 56 Αρχιερείς, στον αγιασμό του Αγίου Μύρου. Αργότερα παρεκάθησε σε Γεύμα στην Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής, Μπαλουκλή. Το βράδυ, επέστρεψε αεροπορικώς στο Λονδίνο.
13. Το πρωί, τέλεσε την Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών και της Αποκαθήλωσης του Κυρίου στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής, το δε βράδυ την Ακολουθία του Επιτάφιου Θρήνου αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και, στη συνέχεια, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου.
14. Το βράδυ, τέλεσε την Ακολουθία της Αναστάσεως αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και, στη συνέχεια, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου, όπου τέλεσε και την Θεία Λειτουργία του Πάσχα.
15. Το μεσημέρι, τέλεσε τον Εσπερινό της Αγάπης στον Ιερό Καθεδρικό Ναό των Αγίων Πάντων, Camden Town Βορείου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
16. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Χριστόφορος Ανδρέου με τον πατέρα του, Φάνη.
17. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στην εορτάζουσα Κοινότητα των Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, North Enfield Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Στη συνέχεια μετέβη στην οικία της οικογένειας Sherif και Georgette Habib στο Cambridge.
19. Τον επισκέφθηκαν, διαδοχικά, ο Ιωάννης Καμίνης, ο Επίσκοπος Νεαπόλεως της Εκκλησίας της Κύπρου, Πορφύριος, μετά του βουλευτή David Barrowes και άλλων, με τους οποίους παρεκάθησε σε Γεύμα και στη συνέχεια ανήγγειλαν την πρωτοβουλία για τον καθαρισμό των Ιερών Ναών και Κοιμητηρίων στα Τουρκοκρατούμενα Κυπριακά εδάφη. Αργότερα, τον επισκέφθηκε ο Χριστόφορος Πισιερής. Το βράδυ, παρέστη σε δεξίωση που οργάνωσε ο Αποστολικός Δελεγάτος στον Ρωμαιοκαθολικό Αρχιεπισκοπικό Οίκο στο Westminster με την ευκαιρία συμπλήρωσης επταετίας από της αναρρήσεως στον Παπικό Θρόνο του Πάπα Βενέδικτου 16ου.
20. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν ο Βασίλειος Παπαχρηστίδης και ο Αρχιμανδρίτης Απόστολος Καβαλιώτης, με τους οποίους και παρεκάθησε σε Γεύμα στο George's Restaurant, Mayfair. Το βράδυ, παρακολούθησε Διάλεξη του Στέλιου Ράμφου στο Ελληνικό Κέντρο προς τιμή του αείμνηστου Κώστα Ν. Χατζηπατέρα.
21. Το απόγευμα, τέλεσε την βάπτιση του Βασιλείου, νηπίου τέκνου του Φρίξου και της Caroline Παπαχρηστίδη στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου και, στη συνέχεια, παρεκάθησε σε Δείπνο μαζί τους σε Ιταλικό Εστιατόριο στο Knightsbridge.
22. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου του Μεγαλομάρτυρος, Kingston-upon-Thames, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το απόγευμα, ευλόγησε τους Γάμους του Χρυσόστομου Κυρ. Πρωτοπαπά μετά της Natalia Korzun, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green Βορείου Λονδίνου. Το βράδυ, παρακολούθησε το Κονσέρτο "Anointed Servant" (Κεχρισμένος Δούλος) Κοπτικής Εκκλησιαστικής Μουσικής, στον Αγγλικανικό Ναό St. Mary Abbots, Kensington, υπό της Χορωδίας και Ορχήστρας Saint Kyrel.
23. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, το πρωί, η Natasha Lekka, ο Ιερομόναχος Σπυρίδων Μαϊκαντής, το δε απόγευμα, ο Πρόεδρος της Κοινότητος Αγίας Τριάδος, Brighton, Στέλιος Παπαδόπουλος, συνοδευόμενος από Μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και τον Ιερατικώς Προϊστάμενο της Κοινότητος, Αρχιμανδρίτη Γερμανό Κουρκούνη.
24. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Richard Snail και η Σταματία Κρεμμύδα. Στη συνέχεια, μετέβη στην πόλη Southampton όπου, το απόγευμα, προήδρευσε των εργασιών της ετήσιας Συνάξεως του Ιερού Κλήρου της Αρχιεπισκοπής.
25. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου, Southampton και, στη συνέχεια, προήδρευσε των εργασιών της ετήσιας Συνάξεως του Ιερού Κλήρου. Το απόγευμα, ομού μετά των λοιπών Συνέδρων, επισκέφθηκαν τον Αγγλικανικό Καθεδρικό Ναό του Winchester.
26. Το πρωί, τέλεσε Μνημόσυνο για τους ευεργέτες της Κοινότητος Αγίου Νικολάου, Southampton, και στη συνέχεια, προήδρευσε των εργασιών της Συνάξεως του Ιερού Κλήρου. Μετά το Γεύμα, μετέβη στο Κοιμητήριο της πόλεως του Southampton, όπου τέλεσε Επιμνημόσυνη Δέηση για την Μαρίκα Χατζηκυριάκου. Αργά το απόγευμα, επέστρεψε στο Λονδίνο.
27. Το πρωί, προήδρευσε Συνεδρίας της Εκπαιδευτικής Επιτροπής του Πανορθοδόξου Συμβουλίου, στους χώρους του Αρχιεπισκοπικού Μεγάρου. Στη συνέχεια, παρέστη σε δεξίωση, οργανωθείσα υπό του εν Λονδίνω Πρέσβυ του Ισραήλ με την ευκαιρία συμπλήρωσης 64 ετών από της Ανεξαρτησίας του κράτους του Ισραήλ. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε ο Γεώργιος Αχιλλιάς (από μέρους του Μητροπολίτη Καλαβρύτων) και, στη συνέχεια, συνοδευόμενος από την Χρυσάνθη Λεμού, επισκέφθηκε τη Μαριάννα Λεμού στην οικία της.
28. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η θεολόγος Αγγελική από τη Θεσσαλονίκη.
29. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, Mansfield και, στη συνέχεια, προήδρευσε Συνεδρίας του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Κοινότητος, παρεκάθησε δε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Στη συνέχεια, τον επισκέφθηκε ο π. Νικόλαος Μπιτσάκης στους χώρους της ίδιας Κοινότητος.
30. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Γενική Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης Κύπρου, Κούλα Γιαννάκη-Κουρσάρου, συνοδευόμενη από τον σύζυγό της και τον Σάββα Παυλίδη.

Prot. No. 101

CATECHETICAL HOMILY

For Holy and Great Lent +BARTHOLOMEW By God's Mercy Archbishop of Constantinople-New Rome and Ecumenical Patriarch

To the Plenitude of the Church:

Grace and Peace from our Lord and Savior Jesus Christ

And Prayers, Blessings and Forgiveness from Us

"O faithful, let us joyfully welcome
the divinely-inspired announcement of fasting"

Beloved brothers and sisters in the Lord,

In recent times, we observe an elevated level of concern. Many challenges arise. The world is suffering and yearns for help. Indeed, we are going through a general test. Some people call it a financial decline; others refer to it as a political crisis. So far as we are concerned, it is a matter of spiritual perversion. And a solution exists. Many resolutions are proposed and numerous viewpoints are heard. Yet, the problems persist. People feel deserted and alone. Their deeper nature is ignored. They remain in the gloom of confusion and depression.

Irrespective of the direction or solution proposed, the various answers that are offered cannot redeem humanity. For, from the outset, they render it captive to corruption and death. The Church is the divine-human Lord, who alone can liberate our soul. Upon entering the space of the Church, we enter the atmosphere of divine consolation, of reconciliation between heaven and earth. We are at home. Our spirit is calm. We discover a heavenly beauty and a spiritual maturity, "a holy fragrance capable of reaching the ends of the world." The Church knows all that we suffer. It speaks the whole truth. And it urges us to face reality as it is; to recognize that we are earth and dust.

The Great Canon of St. Andrew makes mention of repentant tears of and sorrowful mourning, namely the pain of our wounds. Nonetheless, what follows is the rest of the soul, the health of the spirit. We have our Creator and Savior. Through the abundance of His mercy, he has placed us at the intersection of incorruption and mortality. He has not forsaken us. He came to save us. Through His cross, He abolished death. He granted us incorruption of the flesh.

Since, therefore, we are planted with Christ, why are we troubled in vain? Why do we not run toward Him? The Church neither dwells on nor abandons us to corruption. It knows our deeper inclinations and comes to our support and salvation. We need nourishment. Yet, "man does not live by bread alone." (Matt. 4.4) We also need spiritual understanding; however, we are not bodiless. In the Church, we discover the fullness of life and understanding as a divine-human balance. Away from God, we are perverted and corrupted. Wherever material goods are plentiful and waste is glorified, scandalous temptation and dark confusion prevail.

Wherever human beings live with reverence and receive all things with gratitude and thanksgiving, all things are sanctified. The little is considered blessing; the corrupt is dressed with the glory of incorruption. Human beings enjoy what is ephemeral as a gift from God, while at the same time being nourished from here and now by the pledge of the future life. Not only are problems solved, but even the suffering of trials are transformed into the power of life and a reason for giving glory. When this occurs with our soul, when we find peace and salvation by committing all things to Christ our God, then our mind is illumined. We come to know ourselves and the whole world. We have faith in the One who alone is powerful. This in itself strengthens the faithful. Then, by means of an invisible radiance, it is transmitted as support to all those who hunger and thirst for the truth.

The entire world needs salvation by its Creator and Maker. The entire world needs the presence of the faith and communion of the Saints. Let us give thanks to the Lord our God for all His benefits, as well as for the present period of Holy Lent.

Behold, this is a welcome time; behold, this is a time for repentance.

May we journey through this time of the great fast with contrition and confession so that we may reach the infinite joy of the Resurrection of our Lord and Savior Jesus Christ, to whom is due all glory, honor and worship to the ages of ages. Amen.

Holy and Great Lent 2012

+ Bartholomew of Constantinople
Fervent supplicant for all before God

PATRIARCHAL ENCYCLICAL FOR HOLY PASCHA

✠ BARTHOLOMEW

By the Mercy of God Archbishop of Constantinople-New Rome and Ecumenical Patriarch To the Plenitude of the Church Grace, Peace and Mercy from the Savior Christ, Risen in Glory

* * *

He became the first-born among the dead.
(Easter Apolytikion, 3rd tone)

Beloved children in the Lord,

If Christ's Resurrection referred to Himself, then its significance for us would be negligible. The Church proclaims, however, that, the Lord did not arise alone. Together with Himself, He also resurrected all people. This is how our predecessor, St. John Chrysostom, proclaims this great truth in thunderous language: "Christ is risen, and none are left dead in the grave; for in being raised from the dead, he became the first-fruits of all who were asleep." This means that Christ became the first-fruits of the resurrection of all who have fallen asleep and who will fall asleep in the future, as well as of their transition from death to life. The message is a joyful one for us all because, with His Resurrection Christ abolished the power of death. Those who believe in Him await the resurrection of the dead and are accordingly baptized in His death, rise with Him and live on in life eternal.

The world that is alienated from Christ endeavors to amass material goods because it bases its hopes for survival on them. It unwisely imagines that it will escape death through wealth. Deceived in this way to amass wealth, supposedly to extend their present life, human beings disperse death among others, too. They deny others the financial possibility of survival, often even violently depriving others of life, in the hope of preserving their own life.

How tragic! What a huge deception. For life is only acquired through faith in Christ and incorporation in His body.

The experience of the Orthodox Church assures us that those united with Christ live even after death, coexist with the living, are in dialogue with them, can hear them and are often even capable of miraculously fulfilling their requests.

This means that it is no longer necessary to search for the "fountain of immortality." Immortality exists in Christ and is offered by Him to all.

There is no need for some nations to be destroyed in order for other nations to survive. Nor is there any need to destroy defenseless human lives so that other human beings may live in greater comfort. Christ offers life to all people, on earth as in heaven. He is risen, and all those who so desire life may follow Him on the way of Resurrection. By contrast, all those who bring about death, whether indirectly or directly, believing that in this way they are prolonging or enhancing their own life, condemn themselves to eternal death.

Our Risen Lord Jesus Christ came into the world in order that all people "may have life and life in abundance" (John 10:10). We deceive ourselves if we believe that prosperity in the world can come from destroying one another. Christ raises the dead and invalidates their killing. Christ has the power to transcend death. Moreover, the fact that he conquered death confirms His contempt of death. Christ leads to life; He re-bestows life, which happens to be interrupted, because He is "our life and our resurrection." This is why we, the faithful, do not fear death. Our strength lies not in the invulnerability of our existence but in its possibility for resurrection.

Christ is Risen! We, too, shall arise!

Therefore, beloved brethren and children in the Lord, let us follow the Risen Christ in all His works. Let us come to the assistance of those deprived of the means for survival so that their life may be preserved. Let us proclaim to all those who are ignorant of Christ's Resurrection that, through this, death was abolished and, as a result, they too may share in His Resurrection by believing in Him and following His way. Our own resurrection is only possible when it is offered for the resurrection of others, of our brothers and sisters. Then alone will the triumphant proclamation that "Christ is Risen!" refer to the salvation for all of humanity. Let it be so!

Holy Pascha 2012
✠ Bartholomew of Constantinople
Your fervent supplicant for all

ARCHBISHOP'S ENCYCLICAL ON THE BEGINNING OF GREAT LENT 2012

To the Reverend Priests and Deacons,
Honourable Chairpersons of the Executive Committees,
Ladies' Auxiliary Associations and Schools of our holy Archdiocese,
and to all the Christian Flock.

"Behold the beauty of repentance, which makes souls malleable, as we enter the season of abstinence. Let us all enter it in peace of mind so that we may receive pardon for our iniquities".

(The Triodion)

Dearly Beloved,

A few days ago, we heard the message of Ecumenical Patriarch Vartholomaeos to all Orthodox Christians of the Mother Church throughout the world regarding the beginning of this solemn season of Great and Holy Lent. The Patriarch invited all the Faithful to renew their faith in Christ, the Saviour and Redeemer of the human race and their love for the Church, which proclaims the teaching of Divine Love, which Christ the God-man revealed to the world. The Preaching, Teaching, Passion, Sacrifice on the Cross, Burial and Resurrection have for centuries been the basis of the life of the Church and the hope of humanity.

Since the foundation of the world, the Saints of God, such as the Prophets and Patriarchs of Ancient Israel, the Apostles, Martyrs, Teachers and Fathers of the Church - monks and nuns as well as married men and women – have lived Christ's Teaching and bequeathed to the world an immortal example of dedication, sacrifice and obedience to Christ. By their living and holy example, their love for man, unceasing prayer, self-control, ascesis, fasting, charity, forgiveness and tears of repentance, they sanctified humanity.

Great Lent reminds us of the achievements of the Saints, of their countless struggles by which they were found to be deserving of their lives and strived to preserve the "image and likeness of God" their Creator. In each week of Lent we commemorate holy and historic events in the life of the Church, such as the Sunday of Orthodoxy and the Veneration of the Holy Cross, as well as the radiant example and wisdom of the great children of the Church, such as St Gregory Palamas, Archbishop of Thessaloniki; St John, the author of the Ladder; St Mary of Egypt, whose repentance and self-denial as inspired many others. Furthermore, the service of the Salutations to the Mother of God strengthens our faith. We are thus reminded of the Church's glorious history and the labours of its children for the glory of Christ the Great Shepherd. We are reminded of our divine origins and also our rich, spiritual and cultural tradition, which nourishes the whole world.

During these days in particular we are invited to take the path of the Friends of God. With them we shall experience secretly within our soul the mystery of our unique Faith. Let follow the example of God's Friends who, with our Lady the Mother of God at the head, pray unceasingly and intercedes to God for the peace of the whole world, for the stability and reconciliation of all nations, for the prevalence of righteousness in all the earth, and for man's return to God. And so, with complete faith let us entrust our cares and problems, our struggles and concerns, to Him Who offers us the invitation, "Come, all who labour and are heavy laden, and I shall give you rest" (Matt. 11:28).

Great Lent also reminds us of our sinfulness and distance from God, inviting us to repentance and forgiveness. Let us ask God to pardon our iniquities, our faults and passions, and let us humbly return to God the Father, as did the Prodigal of the Gospel. Only thus shall we be able to find healing of the wounds of soul and body, be liberated from greed, hatred, wickedness, and all those sinful passions which plague and torment young and old. Thus we shall restore to our own life peace of soul and mind, and the love of God will prevail in us and overcome so many of the problems, economic and social, personal and national, which plague contemporary society. As the hymnist writes, "The spring of abstinence, the bloom of repentance, has dawned. Let us cleanse ourselves, brethren, of every defilement, and let us cry to the giver of light, saying, 'Glory to You, only Lover of Mankind" (The Triodion).

Wishing you all a good Lent, and that you may pass through this season in spiritual and physical health in the expectation of the joy of our Saviour's Resurrection, I remain with love in Christ and prayers.

London, GREAT LENT 2012

†Archbishop Gregorios of Thyateira & Great Britain

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

ARCHBISHOP'S ENCYCLICAL ON THE 25th MARCH 1821

"People are judged not by what they themselves have said and written about their deeds, but by the fruits of their deeds."

(John Kapodistras, from a letter he wrote two weeks before he was assassinated, 27-09-1831)

To the Reverend Priests and Deacons, Honourable Chairpersons and Members of the Church Committees, Ladies' Auxiliary Associations, Schools, Organisations and Institutions and all Orthodox Christians of the Holy Archdiocese of Thyateira and Great Britain.

Dearly Beloved in the Lord,

The national Greek feast of 25th March 1821, which Hellenes throughout the world celebrate every year, holds a special significance for the Greek people. But this year, more than any other, it acts as a beacon and leading light which should guide our thoughts and, above all, our actions. I chose to begin this year's encyclical with the above quotation from the letter of the first Governor of free Greece after the Turkish Occupation, John Kapodistras, sent to his friend Eynard - a Philhellene and banker - only two weeks before his assassination, precisely because I would like to make two main points of topical significance.

Firstly, a great deal is said and written about self-sacrifice and the superhuman efforts of those who fought and of the political leaders of that titanic battle for their liberation from the Ottoman yoke, a yoke which for four hundred years weighed heavily on the neck of the Greek nation. Secondly, I must stress that the enduring lessons they teach ought to be followed also by us who are the heirs of those legendary freedom fighters, that we may imitate them, striving to achieve greatness when we find ourselves in times of difficulty and adversity, such as this time of economic crisis which is afflicting Greece and other countries.

That great Greek Leader, John Kapodistras, was killed in cold blood by his political opponents at the time when his entrepreneurial plans to save Greece had only just begun to take shape. This had the tragic result of the Greek world being brought under the influence of internal and external political tides, of foreign interests and of civil conflict.

There is a lesson here not only regarding the unparalleled achievements of the heroes and heroines of the Greek Revolution of 1821, but also concerning the consequent discord and other troubles that plagued the Greek people for more than a hundred years: internal dissensions on the one hand; foreign politics and economic dependence on the other.

And it is precisely this terrible lesson, this tale of woe, which we must learn from and always keep in mind. Moreover, Greek celebrations, alas, are not always of joyful events to be observed with gleeful festivities. Nonetheless, the Greek memorial of 25th March 1821, like the Greek Cypriot memorial of 1st April 1955, remains, thankfully, a celebration - one of which Greek people, wherever they are, rightly take pride in. They possess a national pride in their history which few other people of the world have.

For this very reason, we must account for our pride, not only in word, but in deed, that the Greek nation may always remain on a road to success and progress in the world. I would therefore like to take the opportunity of this Greek and religious Feast to mention the fundraising that is being carried out by Greek Orthodox Christians all over the United Kingdom and Ireland and other countries to assist the charitable work of the Holy Church of Greece for the alleviation of the poverty of our brothers and sisters there. I urge you to make your own contribution to this and to show your solidarity and the spiritual ties that bind all Greek Orthodox Christians together in times of crisis and recession.

In light of the enormous economic difficulties that Greece is facing this year, I must re-iterate that we have a sacred duty to offer generously to alleviate the suffering of our brethren. Our holy Archdiocese has already opened an account under the name "Greek Orthodox Archdiocese Greek Relief Fund" (Acc. No: 39117411. GBP IBAN: GB55ETHN 4062 0439 1174 11. Sort Code: 40-62-04. Swift Code: ETHNGB2L) with the National Bank of Greece. Anyone who wishes to donate can do so directly through the bank or via the Archdiocese. The money that is collected will be transferred to the Holy Archdiocese of Athens, which will use money for the Church of Greece's considerable charitable and social work

Finally, I exhort you to celebrate with due splendour the historic memorial of 25th March 1821. And let us not forget the religious significance of this day, which is "the crowning moment of our salvation, and the unfolding of the eternal mystery". Today the Christian world feasts the Annunciation of the Most-holy Mother of God and Ever-virgin Mary through the Archangel Gabriel. In all our churches the Doxology for 25th March, the service of the Artoklasia for the healing of the Faithful and a Memorial Service for the fighters and leaders of the Greek nation will be held. Also celebrations will take place in our Greek Schools so that our children and young people may learn about the heroic achievements and sacrifices of their forefathers. Other Greek Organisations will also organise similar events.

May you all be in good health for the remainder of Great Lent, and I remain with fervent prayers, and with all respect and love in our Lord.

London, 25th March 2012

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

PASCHAL ENCYCLICAL 2012 FROM ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA, GREAT BRITAIN AND IRELAND

Reverend Priests and Deacons, Honourable Chairpersons and Members of the Committees of the Churches, Ladies' Auxiliary Associations, Schools and Institutions, and all Christians of the Archdiocese of Thyateira and Great Britain and Ireland.

"A sacred Pascha has been revealed to us today,
a new and holy Pascha,
a mystic Pascha, an all-venerable Pascha,
a Pascha that is Christ the Redeemer"
(Hymn of the Resurrection)

Again we are celebrating the Holy Passion and Resurrection from the Dead of our Lord Jesus Christ. We remember the Divine Love - God's love for humanity - which, through the sacrifice of Christ the God-man, renewed the world, sanctified the universe, and reconciled man with the God worshipped and glorified in Trinity. "The Pascha that we are celebrating is the cause of the salvation of all people, beginning with the first-formed, in whom we are all saved and given new life" (Chrysostom). The Betrayal, Arrest, Trial, Crucifixion, Death and Burial of Christ concerned not only Christ's Apostles and Disciples, but also the leaders of the day and all the people of Israel, who demanded that the Procurator sentence Him to death. St John the Evangelist tragically describes the meeting and ensuing dialogue between Christ and Pilate and the Leaders of Israel: 'Then they took Jesus from Caiaphas to the palace of the Roman governor…So Pilate came out to them and asked, "What charges are you bringing against this man?" "If he were not a criminal," they replied, "we would not have handed him over to you".' (Jn 18:28-31)

Christ's bloody sacrifice and glorious Resurrection on the third day "from the new tomb" is the epicentre of our immaculate Faith in Him as True God, our Master and Redeemer, Who frees us from our sins and liberates us from death and decay. Christ's Resurrection inspired and empowered the Apostles to go to the ends of the earth to proclaim the Gospel. It upheld the Martyrs who confessed their faith in Christ before the leaders of this world. The power and joy of the Resurrection is no different for all the Faithful, the friends and disciples of the risen Christ.

The Orthodox Church keeps a rich and unique tradition of worship, hymnology, and social life, that we may celebrate and devoutly praise the Passion and Resurrection of the Lord. We Christians are nourished by this inspired Tradition, and we continue our ecclesiastical life wherever we may be. With this holy Tradition and philosophy we follow the path to the Resurrection and are mystically re-baptised in soul and body. Let us not forget that the word 'Pascha' means not only the passage from sin to righteousness and salvation, but also the passage from death to eternal life; from slavery to freedom. We enter with certainty into the Kingdom of God, Whose wisdom and providence prepared from the foundation of the world for all those who have believed in His promises; who with patience and prophetic foresight have waited for the One Who was "brought as a lamb to the slaughter" in order to wash us clean of our sins and overturn the disobedience of the race of men. With these sacred hopes and expectations we go on living without losing hope and faith in God's love for humanity. For God "so loved the world that He sent His Only-begotten Son, that all who believe in Him may not perish, but have eternal life" (Jn 3:16).

We live in a time of great poverty, unemployment and confusion, when the spirits of millions are overcome by fear and the economic and spiritual crisis that plagues the whole world. In the midst of this crisis, we ought to show our unshakeable faith in the love of the risen Christ, Whose love for mankind "never ends" (1 Cor. 13).

I would like to take these holy days as an opportunity to inform you of two matters

pertaining to the Orthodox Church and its people:

a) This year, during Holy Week (on Great Thursday) the blessing of the Holy Myrrh took place at the Patriarchal Church of St George in Constantinople. Hierarchs from all Orthodox countries took part in this solemn rite, manifesting the unity of the Orthodox Church and making clear the message of the Resurrection and the hope of today's world.

b) The second matter is the fundraising for Greece (Greek Appeal Fund). Our Archdiocese, in collaboration with all Greek institutions and people of the United Kingdom and Ireland, has announced this appeal for collections for our brethren in Greece who are poor, ill, elderly, alone, in prison or hungry, due to the economic crisis. The money raised will be sent to the Archdiocese of Athens, which organises distributions on a daily basis for thousands of people, as well as other charitable activities for the relief of those who are feeling the strain of the crisis. During these holy days, let us remember those in need, our brothers and sisters who require our practical and active love. We are all called to help by giving generously and with open hands, in humility and modesty, for "God loves a cheerful giver".

With these thoughts and the joyful expectation of the Resurrection of our Lord Jesus Christ, I greet you all from the bottom of my heart. I pray for you and your families, and I remain with love in the risen Lord and esteem. To Him belong the glory, the Kingdom, honour and worship for ever. Amen.

London, Pascha 2012

†Archbishop Gregorios of Thyateira & Great Britain

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

His All Holiness the Ecumenical Patriarch Greetings for the Clergy Conference 2012

Most Reverend Archbishop of Thyateira and Great Britain, most honoured exarch of Western Europe and Ireland, beloved brother and concelebrant in the Holy Spirit of our Mediocrity, Lord Gregorios, grace be to your Reverence and peace from God.

We were happy to learn from your letter of 22nd March of the organisation of the beneficial Clergy Conference of the Archdiocese of Thyateira & Great Britain, between 24th and 26th April, with the theme: "The image and ministry of the Clergy and their enduring contribution to the Church in the world".

These meetings of the Clergy are a special blessing to all, because they are a means of inspiring one another and of strengthening the bonds that bind you together. At the same time, they are an opportunity for the Clergy to receive guidance from their Chief Shepherd on matters of ecclesiastical life and ministry, to have their questions answered, to be informed of new matters arising and to re-invigorate their priestly charisma.

The chosen subject of this year's Conference actively testifies to your praise-worthy attentiveness to the essence of priestly ministry, and I am convinced that significant and decisive conclusions will be reached, through the discussions and your own personal experience and that of your fellow bishops, and indeed of all the clergy, particularly the senior priests. These conclusions will greatly assist everyone in advancing the pastoral work that is carried out under your leadership in that great region of our most Holy Apostolic and Patriarchal Ecumenical Throne.

I therefore congratulate you ardently for this annual Conference, I pray with all my heart that the illumination of the Spirit may enlighten your hearts and souls with a meeting rich with spiritual fruit, and wishing you a safe return to your sacred work, I bestow upon you the holy blessing of the Great Holy Mother Church of Christ and our heart-felt Patriarchal blessing.

19th April 2012

Archbishop of Constantinople,
Bartholomew I,
Beloved Brother in Christ.

WELCOME AND INTRODUCTION BY HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN AT THE CLERGY CONFERENCE OF THE ARCHDIOCESE

(Tuesday 24th – Thursday 26th April 2012, Community of St Nicholas, Southampton)

Your Graces, Dear Brothers in Christ,
Reverend Priests and Deacons,
Devout Presbyteres, colleagues and guests

CHRIST IS RISEN!

Yet again we, the Clergy of this holy biblical Eparchy of the Ecumenical Throne of Constantinople, are gathered together, following the holy days of Great Week and Pascha, to discuss various matters which concern us as Pastors and Teachers of the Communities we serve. First of all, I would like to extend a warm welcome to all of you, for your full participation in this Conference, and I am happy that we have a few priest's and deacon's wives with us. Like the Myrrh-bearing women, they have come to be with us and share in the discussions of our Conference. We also have with us the eminent professor, theologian and psychiatrist, Maria Vasileiadou, mother to two twin brothers and educated priests, Fathers Pavlos Grigoriou and Savvas Vasileiadis. I would like to welcome her especially and thank her for participating in our Conference.

Special thanks must go to the hosting Community, which extended the invitation to hold this year's Conference here. In particular, I would like to thank the priest of the Community, Protopresbyter Vasileios Mavroudis, the Chairman, Nicholas Hannides, and the Chairlady of the Ladies' Auxiliary Association, Androulla Solomou. They shall be extending us hospitality and will attend to our needs so that our Conference may be comfortable, enjoyable and fruitful, and conducive to our meetings and their conclusions.

Last but not least, I would like to thank the Chairman of the Clergy Fraternity, Protopresbyter Anthimos Papandreou, and its Committee. As you know, Fr Anthimos has worked hard with his colleagues to ensure that our Conference is well-organised, and I would like to express my gratitude for the willingness, enthusiasm and capability with which he carries out his service to the Church.

Before I come to the subject of our Conference and its work, I would like to welcome the newly-ordained priests:

1. Presbyter Spyridon Stephen Bailey, a theologian and married priest with two children.
2. Presbyter Savvas Vasileiadis, who serves the Cathedral of Agia Sophia in London.
3. Presbyter Evangelos-Nikolaos Liassi, who continues to serve the needs of the Archdiocese
4. Presbyter Konstantinos Theocharous, who serves the Community of Wood Green, London.

In addition, Archimandrite Chrysostomos Tympas has been transferred from the Community of St Barnabas in Southend-on-Sea to the Church of the Holy Unmercenaries in London. Archimandrite Theophanis Costas has been appointed priest of Southend-on-Sea in his place. The Community of St Andrew in Weston-super-Mare is being served on a temporary basis by Fr Patrick Ramsey.

The Archbishop has also ordained Demetrios Taktikos as a Subdeacon, and he is serving the Church of St Nicholas in London. Fr Gregory Wellington has been ordained deacon to serve the Church of St Catherine in Barnet, London. Presbyter Nicholas Kitsakis is serving the Church of St Marina in Stoke-on-Trent, having taken over from Fr Aemilianos Epameinondas who now serves the Church of the Transfiguration in Coventry. Archimandrite Aemilianos Papadakis, priest-in-charge of St George's Church in Kingston-upon-Thames, has been out of action since 15th December due to severe health problems, and his church has been served by a visiting priest in his stead. We wish him a swift recovery and return to his priestly duties. To all those who have been transferred to a new Community, I wish a good and blessed ministry in their new posts.

I would like to make special mention of those clergy who serve in the provinces, in small Communities, comprised mostly of English-speakers and other Orthodox from various places of origin. I thank and warmly congratulate you for your missionary work and significant service to the Orthodox Church in the United Kingdom. As a token of appreciation for your contribution and my profound respect for your work,

the Archdiocese is offering you a small gift in the form of a set of vestments together with my sincere wishes for your good health and progress in faith, family life and devoted service.

Now we come to the subject of our ministry and the theme that shall occupy our time at this Conference. Our subject is our ministry and the person of the cleric, but also the conditions under which a cleric carries out his exalted and sacred mission today. To this end, I have appointed several people to lead the discussions of the Conference, and I would like to thank those who have willingly taken on this task. They are the following:

1. Archim. Zacharias Zacharou of the Monastery of St John the Baptist, Essex – a renowned cleric and distinguished theologian and author of spiritual books
2. Archim. Chrysostomos Michaelides – priest and close collaborator of the Rt Revd Bishop of Kyanea, and experienced spiritual father.
3. Archim. Chrysostomos Tympas – theologian, graduate of medicine, Doctor of Theology (Essex University), and priest of the Church of the Holy Unmercenaries, North London.
4. Protopresbyter John Raffan, Priest-in-Charge of the Community of St Andrew, Edinburgh, theologian, professional translator and author.
5. Archim. Raphael Pavouris, Doctor of Theology (Glasgow University) and priest of St Andrew's Church, Edinburgh
6. Archim. Vassilios Papavassiliou, theologian (Aristotle University, Thessaloniki) co-ordinator of the Archdiocesan Offices, and priest of All Saints Cathedral (London). His first book is being published this year in America.
7. Dr. Maria Vasileiadou, Professor of Athens University, theologian, psychiatrist and author.

The above persons shall take the lead on our subject, and the rest of us will contribute with our observations, questions and suggestions. I would also like to invite you all to express your views with few words, so that each person – drawing from his experience, knowledge and challenges he faces as a cleric – may contribute to a better understanding of the subject: the significance and mystery of priesthood, its high importance for the peace of the world, man's Godly development, the nurturing of the human personality, its divine likeness and its union with Holy God, that we may obey the Lord's command: "Be holy, for I am holy" (1 Peter:2). As St Paul remarks, we shall attain the measure of Christ's gift and the fullness of His glory (Eph. 4:12-13), in order that we, who were the first to put our hope in Christ, might be for the praise of his glory (Eph. 1:12).

Today, the Church, Christianity and religion in general is under great pressure and is under attack from many quarters: globalisation, atheism, ignorance, fundamentalism, racism, injustice, poverty, and much more. All of these things affect our clerical ministry. We are therefore called, amongst other things and with the grace of God, to be actively involved in the society in which we live. Therefore we must labour with wisdom, deep and unshakeable faith, humility, and close co-operation with our local authorities, so that we may confront the spiritual and religious decline that we are facing, and that we may help the faithful overcome the many temptations and doubts that they have. We must help them delve deep into the mystery of faith in Christ and to feed them with hope in Christ the Great High Priest, Who was raised up on the cross and cleansed humanity from sin by His sacrifice, Who showed us the way to sharing in the gifts of the Holy Spirit and become heirs of His grace and heavenly Kingdom.

There is so much more I could say, but I shall save those things for our discussions. Before I end this brief address, I would like stress that the progress and future of our Orthodox Church in the United Kingdom will depend greatly on the faith and fidelity of our clergy's service to our devout people. It will depend also on the good organisation of our local parish Communities, and the ability of the clergy to unite, inspire and work with the lay leaders of the churches. But it will depend also on whether we have the wisdom to draw on all those things which are good and profitable and that are filled by our Orthodox Faith and Tradition, and whether we are endowed with the knowledge and education needed for the administration and good organisation and safekeeping of those things held in common.

Of course, all these things require a broad education, ecclesiastical and secular, a life of exemplary virtue, close co-operation with your Church Authority and the local Communities. They require also humble and deeply ecclesiastical mind, dedication to the Church and love of our people and of God, Who invites us to serve in the name of the risen Christ, our Great High Priest and Overseer of our souls and bodies (Heb. 8:1-2), the Head of the One, Holy, Catholic and Apostolic Church throughout the world, "which He adorned with His Own Blood" (Acts 18:20). To Him be the glory, the Kingdom and boundless mercy for ever and ever. Amen.

Southampton, April 2012

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

THE IMAGE OF THE PRIEST IN TODAY'S WORLD

Clergy Conference of the Archdiocese of Thyateira & Great Britain

Southampton, 24 - 26 April 2012

Archimandrite Vassilios Papavassiliou

What is the essence of priesthood? I think we do well to occasionally take a step back from our daily ministry to contemplate this question, because it is all too easy to lose track of what our service to the Church is all about. I think the essence of priesthood can be summed up in one simple word: offering. But what is it that we offer, and to whom do we offer it, and why? The first answer to this question can be found in the Divine Liturgy: "We offer you your own of your own in all things and for all things". We have nothing to offer God other than what is already His. That applies not only to creation and to sacraments – bread, wine, water, oil – but also to ourselves. We offer all that we are to God, because we already belong to Him.

This brings me to the first point I want to make about the subject of the image of the priest in today's world. We can only offer our true selves. For me this is a matter of fundamental importance. I feel that there is a tendency among the clergy to wear a mask all the time, to put on an act. We seem to think that we have to fit a certain mould. We have to behave a certain way, think a certain way, speak a certain way. But are we true to ourselves? Or are we simply acting the way we think people expect us to? If so, why is this a bad thing? It is bad because we will never discover our true selves, we can never learn true humility or truly repent, if we are always pretending to be something we are not. I also wonder if trying to fit a mould is rooted in the sin of pride. That is, we try to behave in a way that people equate with holiness, because we want people to think we are holy. To quote Fr Alexander Schmemann: "It might be that some clerical vocations are in fact rooted in a morbid desire for supernatural respect, especially when the chances of a natural one are thin".

But offering ourselves to God means more than just being who we are. It means trying to become who we truly are. We offer ourselves to God because our true selves can only be found in Him. But this means that we, like our parishioners and spiritual children, are on a journey to discovering God and our true selves. We are by no means perfect, and we should not try to give the impression that we are.

We offer ourselves to God in our daily lives, but above all in worship. This is the most fundamental and natural aspect of our ministry. For me, worship is really what priesthood is all about. If you think about it, in a perfect world, this would be the only thing priests would do. But I feel that the greatest crisis in our Church is that worship, particularly the Eucharist, is no longer at the heart of spiritual life. Some seem to think that Confession is more important than the Liturgy, while others think administration is more important. I don't believe we should be absolute about anything. I'm not saying that we should just do liturgies and everything will be fine. But the Liturgy should be the point of reference for everything else we do. It should

also be what gives us the greatest joy. Unfortunately, I don't think this is the case for many of us.

I said that in a perfect world, worship would be all we do. But we do not live in a perfect world. And so we must also shepherd our people. We must teach them the Gospel, and give hope and comfort to all sinners. In this aspect of our work, it is important that we know our limitations and that we carry out our duties because we love what we do, not because we expect results. The image of the priest is the image of the sower. We sow the seeds and hope they take root. Sometimes they do and sometimes they don't. But if we stop sowing every time we don't get a result we'll end up not doing anything at all. For example, a few years ago I was doing catechism for a couple that was going to get married. They seemed very enthusiastic. But after the wedding day, they just disappeared and I lost contact with them. I figured they weren't really into it. They just wanted to get married, that's all. But recently, out of the blue, they contacted me to tell me that they really miss the relationship we had, the lessons and discussions, and want to see me and continue learning and have started coming to church more often. My point is we need to be patient and allow room for God to work. It is not all about us and our abilities. More often than not, it is more about us having the humility to let go and entrusting our work to God.

Another aspect of priesthood is the ability to empathise and sympathise with people's realities and weaknesses. This is something I don't think we are very good at. And the result is we drive people to despair. I've now lost count of the number of young people who have come to me for confession after many years of alienation from the church because they were condemned for a sin they confessed, or were reprimanded because of the way they were dressed. We can not begin helping people before we accept them as they are. This initial acceptance is essential to ongoing repentance. The image of the priest is the image of Christ, who never condemned anyone but the Pharisees, the super-pious and religious elite. To the prostitutes and tax collectors, He spoke only with compassion When we hear Confessions, we must never ever condemn. In fact, any one who is scandalised by sins of any kind, is not fit to hear confessions.

We must give people hope, not only that they can be forgiven and saved, but that they can become saints. To do that, we have to give up the superficial notions of holiness that we have. We seem to equate sanctity with monasticism and nothing else. We do not seem to have any consideration for the sacrifices that normal married laypeople make every day. Recently, I was shocked to hear an Orthodox bishop in Europe laying down the law regarding what laypeople had to do to receive Communion (apparently there are no rules for what clergy have to do to take Communion). He claimed they had to say all the prayers of preparation the evening before, in the morning before coming to church, that they should fast the day before, both from food and from sex, should be in church for the very beginning of the Liturgy, and should have gone to Confession beforehand. Let us stop to think about that for a minute. Imagine a married couple with careers and five children. They are exhausted every day. The stress and strain of work and screaming children probably make prayer near impossible. The one day they can rest and spend quality time together they choose to come to church, get their children ready, probably kicking and screaming sometimes. They are stressed by the time they arrive, and they may well arrive late. And we expect them, on top of all that, to endure all the additional burdens that we have placed on them, but which we ourselves would struggle with or not even contemplate enduring ourselves. They make more of a sacrifice to come to church and take Communion than we do. And what do we do? We tell them stories of saints in the desert and hold up monks and nuns praying in their cells as examples of sanctity. That's the unrealistic ideal that they are expected to imitate. Their efforts and sacrifices for some reason are not considered equal to the asceticism of monks and nuns praying in solitude. Do we not do the people of God a great injustice? It is time we got over the romantic utopia of monastic idealism, and began to give hope to real people living in the real world.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - NEWS

Η ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ 2012

Πραγματοποιήθηκαν από τις 24 μέχρι τις 26 Απριλίου, οι εργασίες της καθιερωμένης ετησίας Σύναξης των Κληρικών της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας για το 2012, υπό την αιγίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγορίου.

Η Σύναξη οργανώθηκε με την βοήθεια του Ιερατικού Συνδέσμου «Άγιος Αθανάσιος», ενώ φιλοξενήθηκε στους χώρους της Κοινότητος του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου στο Southampton της Νοτιοδυτικής Αγγλίας, υπό την εποπτεία του Ιερατικώς Προϊσταμένου του φιλοξενούντος Ναού, Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Μαυρουδή, του Προέδρου της Κοινότητος κ. Νικολάου Χαννίδη και της λοιπής Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

Το γενικό θέμα της φετινής Συνάξεως ήταν «Η ανατομία της φυσιογνωμίας της διακονίας του Κλήρου και η διαχρονική προσφορά αυτού εις την Εκκλησίαν και τον κόσμον».

Η Σύναξη του Κλήρου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων, για το 2012, είχε την μορφή στρογγυλής τραπέζης, και δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουν όλοι σχεδόν οι κληρικοί. Ακούστηκαν δε και ουσιώδη κηρύγματα κατά τις Θείες Λειτουργίες και τους Εσπερινούς που τελέστηκαν.

Η Σύναξη άνοιξε τις εργασίες της με την εισαγωγή του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου, ο οποίος τόνισε το αγιογραφικό χωρίο «Άγιοι γίνεσθαι ότι εγώ Άγιος ειμί». Ακολούθως αναγνώσθηκε ο χαιρετισμός του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Κυανέων κ. Χρυσόστομο.

Στη συνέχεια, πολλοί Κληρικοί, με ομιλίες που ήταν μεστές νοημάτων, με Ορθόδοξη Πνευματικότητα και ιδιαίτερη Εκκλησιαστική βαρύτητα, αναφέρθηκαν σε πλειάδα ζητημάτων που άπτονταν του γενικού θέματος.

Η Σύναξη περιελάμβανε και ομιλία της κ. Μαρίας Βασιλειάδου, Διδάκτορος Θεολογίας και Ιατρού, Διευθύντριας του Τμήματος Προαγωγής Ψυχικής Υγείας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία αναφέρθηκε στην αυξανόμενη ανάγκη, σύμφωνα και με σχετικές επισημάνσεις του ίδιου του Κλήρου, για την απόκτηση των απαραίτητων εκείνων δεξιοτήτων που θα καθιστούν τον Κληρικό ικανό να διαχειριστεί και να παραπέμψει κατάλληλα, περιπτώσεις ψυχικής παθολογίας στις ειδικές ιατρικές υπηρεσίες, αλλά και που θα καθιστούν και τον Ιατρό ικανό να παραπέμψει στον Κληρικό τις περιπτώσεις εκείνες που έχουν ανάγκη πνευματικής καθοδήγησης.

Οι Κληρικοί της Συνάξεως είχαν την ευκαιρία, συν τοις άλλοις, να επισκεφθούν την πόλη και τον Καθεδρικό Ναό του Winchester, της πρώτης πρωτεύουσας της Αγγλίας, όπου θαύμασαν το κάλλος του Ναού και επισκέφθηκαν το τμήμα με τις Βυζαντινές εικόνες που διέθετε ο Ναός, ενώ απόλαυσαν μία περιηγητική διαδρομή με πλοιάριο στα νερά του λιμανιού του Southampton, εκεί από όπου ξεκίνησε το μοιραίο παρθενικό ταξίδι του, την Τετάρτη, 10 Απριλίου 1912, ο ιστορικός Τιτανικός.

16TH SESSION OF THE LUTHERAN-ORTHODOX JOINT COMMISSION IN LONDON

In preparation for the 16th session of the Lutheran-Orthodox Joint Commission, the Preparatory Committee met in London, Great Britain, from 5-10 May 2012, under the auspices of His Eminence Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain (Ecumenical Patriarchate). This meeting begins a new phase in the work of this Commission, dealing with the issue of Ministry/Priesthood in the Church.

On Sunday 6 May the Committee attended a Divine Liturgy in the Cathedral Church of Saint Andrew, Kentish Town (London) celebrated by His Grace Bishop Chrysostomos of Kyanea. On Tuesday 8 May the Committee visited the Orthodox Cathedral Church of Agia Sophia, Bayswater. On Wednesday 9 May the members of the Committee were entertained to lunch by His Eminence Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain at the Archbishopric residence. Archbishop Gregorios addressed the Committee, very warmly welcoming the participants and bestowing upon them the blessing of the Ecumenical Patriarch Bartholomew. In his address he referred to the history of the Dialogue between the Orthodox Church and the Lutherans which goes back to the theological conversations between the Lutheran Theologians of Tübingen and the Ecumenical Patriarchate in the 16th century. He emphasized that this is the oldest dialogue between Protestant Churches and the Orthodox Church and expressed his wishes for the good continuation of the Dialogue. Metropolitan Gennadios of Sassima expressed his profound gratitude to His Eminence Gregorios for his gracious and rich hospitality, wishing that God may grant him many years in his arch-episcopate in good health serving with devotion and faithfulness the Ecumenical Patriarchate. The Committee, during its stay in London, experienced the warm hospitality of several Orthodox parishes in London, such as those of St. Nicholas in Shepherds Bush, of

the Mother of God in Camberwell and of the Mother of God in Wood Green warmly welcomed by His Grace Bishop Athanasios of Tropaeou.

THE 5TH PLENARY MEETING OF THE PAN-ORTHODOX EPISCOPAL ASSEMBLY OF GREAT BRITAIN & IRELAND AND THE GOVERNMENT CONSULTATION ON SAME-SEX MARRIAGE

At its 5th Meeting, held at the Greek Orthodox Cathedral of the Dormition of the Mother of God, Wood Green, London, the Pan-Orthodox Episcopal Assembly of Great Britain & Ireland drew up its first agreed statement. It is the first time that all the Orthodox Churches in the British Isles have officially spoken out on an issue with one voice. The statement was in response to the Government Consultation on Same-sex Marriage. This document (below) has been sent to the Government, as well as to Archbishop Vincent Nichols of the Roman Catholic Church and Archbishop Rowan Williams of the Church of England.

Response of the Orthodox Christian Churches in Britain and Ireland to the Government Consultation on 'Same-Sex Marriage'

The Pan-Orthodox Episcopal Assembly for the British Isles and Ireland has considered the Government's proposed changes to the law relating to civil marriage and welcomes the opportunity to respond to the public consultation on this important matter.

We recognise that we live in a pluralistic society and we value the traditional tolerance of British society in which we enjoy freedom to practise and witness in accordance with our Orthodox Christian faith.

At the same time, we cannot be indifferent to the evident signs of the negative consequences of the weakening of the traditional understanding of family life that has undeniably occurred in the last fifty years or so. The tragically high rates of family breakdown and divorce, of teenage pregnancy and abortions and of single-parent families are painful to contemplate. The early sexualisation of children and indeed, the loss of childhood itself, fill us with concern for the future of our society. We know from long experience that 'the sins of the fathers are visited upon the children' (cf Ex. 20:5), since children without personal experience of stable family life find it very difficult to establish it for themselves and their children. We feel particularly that a very significant factor in this process is the conscious or unconscious rejection of the traditionally accepted roles of the husband as one who takes ultimate responsibility for the welfare of his family and of the wife as one who has a particular gift and care for the creation of a home environment in which children find the security and stability essential for their personal and spiritual development.

This is the sobering wider context for the proposed changes not only to the legal definition but to the very concept of marriage. The permanent and exclusive union of one man and one woman, open to the procreation of children and ensuring the continuity of the generations and the stability of family relationships, has been the object of special societal, religious and legal recognition by virtually all cultures for thousands of years. The proposal to give equivalent legal status to the unions of individuals whose relationship does not correspond to the natural complementarity of the sexes is one that we cannot view with equanimity. We believe that such a change would only further diminish the understanding of marriage in our society, which already tends to see it mainly in terms of a contract between two individuals based on their feelings for one another, with little intrinsic reference either to children or to the wider community. The proposed change is not, as is claimed, an extension of the high status and responsibilities of marriage to homosexual couples. Rather, it gives legal recognition to a radical change in the understanding of marriage itself that affects all married couples and hence society as a whole.

If the proposals are implemented, Orthodox Christians will find that this change to the social structure of British society will only increase the sense of spiritual disorientation that we feel as we see this country, along with the rest of the Western world, moving ever further away from its spiritual roots in the Christian tradition. Nor are we greatly reassured by the Government's insistence that the proposed changes will have no impact on the freedom of religious communities to maintain and practise their traditional understanding of marriage. The law shapes social attitudes as well as reflecting them. We do not live in isolation from the rest of society, so any change in the social concept of marriage will inevitably affect us, posing anew the question of the relationship between that which is legally acceptable and that which is morally right.

In summary, we believe that the complementary biological and psychical differences in the male and female expressions of human nature are intrinsic to the marriage relationship. God 'created man in his own image, ... male and female created he them (Gen. 1: 27), and established the covenant of marriage in which 'a man shall leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife: and they shall be one flesh' (Gen. 2:24). The wilful disregard of the divinely-inscribed patterns of human relationship cannot be expected to lead to anything good. We therefore, in the name of the Orthodox Christians of this country, together with those of all faiths and none who share our vision, call on the Government to abandon this ill-conceived and unnecessary project and to give urgent attention to practical measures designed to strengthen marriage and family life, which we understand to be the indispensable basis for a healthy and just society.

On behalf of the Pan-Orthodox Episcopal Assembly of Great Britain and Ireland,

Gregorios, Archbishop of
Thyateira & Great Britain
(Chairman of the Assembly)

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

MARCH

1. In the morning, His Eminence Archbishop Gregorios celebrated an Haghiasmos in the Chapel of the Archdiocese. Later, he received Gregory Laurenzano. In the evening, he presided at a meeting of the Greek Appeal Committee.
2. In the evening, he presided at the First Service of Salutations in the Chapel of the Archdiocese and then at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater.
3. In the morning, he presided at Memorial Services in the Chapel of the Archdiocese. In the afternoon, he presided at a Memorial Service for the late Vassos Oekonomidis in the same Chapel. In the evening, he was a guest at a Dinner & Dance organised by the Social Democratic Movement (EDEK) U.K. at the Penridge Banqueting Suite in New Southgate.
4. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God & St. Andrew the Apostle in Birmingham, during which he ordained Deacon Stephen-Spyridon Bailey to the priesthood. Afterwards, he was entertained to lunch by the Community. In the evening, he presided at Pan-Orthodox Vespers at the Georgian Orthodox Cathedral of the Nativity of the Lord in Clapton (North London), afterwards attending the reception organised by the Georgian congregation.
5. During the morning, he received Bishop Ignatie Mureseanul, and Yiannakis Homerou (Speaker of the Cyprus House of Representatives) & members of his suite (being accompanied by the Cyprus Consul-General in London). In the afternoon, he received Mrs. Tanya Turner. In the evening, he was present at the 11th Annual Hellenic Institute Lecture, delivered at Royal Holloway, University of London by Stavros Lambrinidis on the subject of "The Olympic Games and the Olympic Truce in the Modern World". In continuation, he joined guests at a Dinner given by the College's Principal.
6. He received Antonios Yeroghiannis and Mrs. Varvara Kambouridi during the morning, and Demetrios Taktikos; Mrs. Maria Antipa & others; Constantinos Theocharidis; and Stamos Manolis during the afternoon.
7. In the afternoon, he received Archimandrite Chrysostomos Tymbas. In the evening, he celebrated the Pre-Sanctified Liturgy at the church of St. Catherine in Barnet, being entertained to a light supper afterwards.
8. In the afternoon, he received Hieromonk Hieronymos Haghiotaphitis. In the evening, he presided at a meeting of the committee reviewing the Constitution of the Archdiocese.
9. During the morning, he received Panikos & Xenoula Herodotou and Nikolaos & Evanthia Sevastopoulos. Later, he left King's Cross station to travel to Edinburgh. On arrival, he visited Archimandrite John Maitland-Moir at his home. In the evening, he presided at the Second Service of Salutations at the church of St. Andrew the Apostle in Edinburgh. In continuation, he presided at a meeting of the Trustees and was entertained to supper by them.
10. He returned to London in the afternoon.
11. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Panteleïmon & Parascevë in Kenton (Harrow), being entertained to lunch by the Community afterwards.
12. In the morning, he received Miss Heleni Gika. He was entertained to lunch by the Dean of Westminster. In the afternoon, he was present at the annual Commonwealth Day celebration held at Westminster Abbey in the presence of Her Majesty The Queen and the Duke of Edinburgh. Returning to Thyateira House, he received Alexander Nekrassov. In the evening, he was entertained to supper by Ioannis Tsounis & others at the Savoy Hotel in The Strand.
13. In the morning, he participated in a meeting of London Church Leaders, held at the residence of the Anglican bishop of London. In the afternoon, he received Nikolaos Pavlidakis.
14. In the afternoon, he received Miss Maria Perikleous. In the evening, he presided at a meeting of representatives of the Ladies' Auxiliary Associations of the Archdiocese to discuss the Greek Appeal.
15. At midday, he was entertained to lunch by Kypros Nicholas & Afxentios Afxentiou at the Langham Hotel. In the afternoon, he received Nikolaos & Kaeti Theodorakis.
16. In the morning, he received Archimandrite Ephrem Lash. At midday, he entertained Andreas Ioannou to lunch. In the evening, he presided at the Third Service of Salutations at the church of Ss. Athanasius & Clement in Cambridge, being entertained to supper afterwards by Father & Mrs. Nikolaos Vernezos.
17. In the evening, he was a guest at the Greek Independence Ball 2012, held at the Landmark Hotel in Marylebone and organised annually under the auspices of the Greek Orthodox Charity Organisation.
18. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Andrew the Apostle in Milton (Weston-super-Mare), being entertained to lunch by the Community afterwards. In continuation, he travelled to Bristol, where he visited Father David Payne, a patient at Frenchay Hospital. He then visited the church of the Eastern Orthodox church of the Nativity of the Mother of God in the same city.
19. At midday, he presided at the funeral of Deaconess Christiana Wellington at the church of St. Catherine in Barnet. Returning to Thyateira House, he received Miss Heleni Dasioti. In the evening, he presided at a Service of Salutations for the Community of the Prophet Elias, held at the Anglican church of St. Bartholomew in Reading, and being entertained to a light supper by the Community afterwards.
20. In the morning, he received Archimandrite Tychikos Vryonis (who was accompanied by Pantelis Demosthenous). In continuation, he presided at a meeting of the London-based Hierarchy, afterwards entertaining them to lunch.
21. He received Savvas & Theopisti Koliandri and Kyriakos Kasoumis during the morning and Adamos Papadamou in the afternoon. In the evening, he presided at a meeting of the Governing Body of St. Cyprian's Greek Orthodox Primary School, held on the premises of the School in Thornton Heath.
22. During the morning, he received the praesidium of the Clergy Fraternity and Archimandrite Tychikos Vryonis & Pantelis Demosthenous. At midday, he was a guest at the Mothers' Day Luncheon organised by the Greek Women's Philanthropic Association (Finchley & Barnet) at Britannia House. In the evening, he received Louis Loizou.
23. During the afternoon, he received Miss Kyriaki Ioannidi and Andreas Papaevripides. In the evening, he presided at the Fourth Service of Salutations at the church of St. John Chrysostom in Bentham (Cheltenham), being entertained to a light supper by the Community afterwards.
25. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater and, in continuation, presided at the Te Deum on the occasion of the Hellenic National Day commemorating 25th March 1821. In the afternoon, he was present at a celebration of 25th March 1821 & 1st April 1955, held at the Ashmole Academy in Southgate, which was addressed by the Cyprus Minister of Work & Social Security.
26. During the morning, he received Ioannis Askitoglou and Father Demetrios Bathrellos. In the evening, he recorded a programme concerning the Resurrection for Hellenic TV for transmission on Great Saturday.
27. In the morning, he received Panteleïmon-Guy Maxfield. During the afternoon, he received Athanasios Mitrousis & his son, Georghios; Ghiannakis Kouvaros; and Christakis Amerikanos.
28. In the morning, he received Mesdames Maria Papadopoulou & Flora Papanikolaou. In the evening, he was present at a debate held at the London School of Economics & Political Science under the auspices of the Hellenic Observatory & the Hellenic Bankers' Association UK, entitled "Can Greece get out of the Crisis?".
29. During the day, he was present at the Extraordinary Meeting of the Clergy of Greater London, held at the church of Ss. Panteleïmon & Parascevë in Kenton (Harrow), being entertained to lunch there by the Community.
30. In the afternoon, he presided at a Memorial Service for Nikolaos Arghyris in the Chapel of the Archdiocese. Later, he presided at the Akathistos Hymn at the church of St. Nectarius in Battersea, being entertained to a light supper there afterwards.

APRIL

1. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Barnabas the Apostle in Wood Green, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he presided at a Meeting of the Ladies' Auxiliary Associations of the Archdiocese, held on the premises of the Community of St Barnabas in Wood Green, and being entertained to supper by the Community and being preceded by Great Vespers.
2. During the afternoon, he received Christos Meghalou; Spyros Meranos; Mesdames Eugenia Spanou & Iphigenia Diplarou; Protopresbyter Iosif Paliouras & Mrs. Sophia Aloghiozioghou; and Ioannis Pareas.
3. In the morning, he was a guest of the British Prime-Minister, David Cameron, at an Easter Reception, held at No. 10 Downing Street. In the afternoon, he received Georghios Arghyris.
4. In the afternoon, he received Athos Mamas & his mother.
5. In the morning, he received Hieromonk Spyridon Maïkandis (who was accompanied by Sotos Louka). In the evening, he received Demos & Androula Papamichael and then presided at a meeting of the Archbishop Gregorios' Trust.
6. During the afternoon, he received the Hellenic Ambassador & his wife, and Aris Ghiorgas & his fiancée, Jackie Mullane.
7. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Lazarus & Andrew the Apostle in Forest Gate on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards.
8. In the morning, he celebrated the Palm Sunday Divine Liturgy at the church of the Holy Trinity & St. Luke the Evangelist in Erdington (Birmingham), being entertained to lunch by the Community afterwards. In the evening, he presided at the Service of the Bridegroom at the church of Ss. Nicholas & Xenophon in Leicester, being entertained to supper by the community afterwards.
9. In the evening, he presided at the Service of the Bridegroom in the Chapel of the Archdiocese and at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell, being entertained to a pittance afterwards.
10. In the morning, he received Dr. Maria Vassiliadou. In the evening, he presided at the Service of the Bridegroom in the Chapel of the Archdiocese and at the Cathedral of St. Nicholas in Shepherd's Bush, afterwards conferring the Office of Under-deacon on Demetrios Taktikos and being entertained to a pittance.
11. He left London's Heathrow Airport for Constantinople in the morning. On arrival, he was received by His All-Holiness the Oecumenical Patriarch. Later, he was present at the celebration of the Mystery of Holy Oil (Euchelion) in the Patriarchal church.
12. In the morning, he was present at the celebration of the Divine Liturgy in the Patriarchal church that was followed by the blessing of the Holy Myrrh (at which 56 hierarchs were present). In continuation, he was entertained to lunch at the Monastery of Baloukli. He returned from Constantinople in the evening.
13. In the morning, he presided at the Royal Hours and at the Service of the Deposition of the Body of Christ in the Chapel of the Archdiocese. In the evening, he presided at the Service of the Epitaphios Lament in the Chapel of the Archdiocese and at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater.
14. In the evening, he presided at the Service of the Resurrection of Christ in the Chapel of the Archdiocese. In continuation, he presided at the same Service at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater, following which he celebrated the Paschal Divine Liturgy there.
15. At midday, he presided at the Vespers of Love at the Cathedral of All Saints in Camden Town, following which he was entertained to a festal meal by the Community.
16. In the morning, he received Christophoros Andreou (who was accompanied by his mother, Fani).
17. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Anglican church of St. George in Freezywater for the Community of the Three Newly-Revealed Martyrs in North Enfield that worships there on the occasion of its title feast and being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he visited Şerif & Georgette Habib at the home in Cambridge.
19. In the morning, he received Ioannis Kaminis. At midday, he entertained Bishop Porphyrios of Neapolis of the Autocephalous Church of Cyprus, David Burrowes MP and others to lunch. In continuation, they launched the British-Cyprus All-Party Parliamentary Group's Initiative to clean up churches and cemeteries in Cyprus. In the afternoon, he received Christophoros Pisieris. In the evening, he was present at reception held by the Apostolic Nuncio at Archbishop's House in Westminster to mark the Seventh Anniversary of the Election of Pope Benedict XVI.
20. In the morning, he received Mr. Vassilios Papachristidis & Archimandrite Apostolos Kavaliotis (being entertained to lunch by them afterwards at George's Restaurant in Mayfair). In the evening, he was present at a lecture delivered by Stelios Ramphos at the Hellenic Centre in the context of the C.N. Hadjipateras Memorial Lectures.
21. In the afternoon, he baptised Vassilios, infant son of Frixos & Caroline Papachristidis, at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. Later, he was entertained to a celebratory dinner at the San Lorenzo Italian Restaurant in Knightsbridge.
22. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. George the Great Martyr in Kingston-upon-Thames, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he blessed the marriage of Chrysostomos Kyriakou Protopapa and Miss Natallia Korzun at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green. In the evening, he was present at "The Anointed Servant" Concert of Coptic Sacred Music given at the Anglican church of St. Mary Abbots in Kensington by the Saint Kyrel Choir & Orchestra.
23. He received Mrs. Natasha Lekka and Hieromonk Spyridon Maikandis during the morning and Stelios Papadopoulos & members of the committee of the Community in Brighton (who were accompanied by Archimandrite Germanos Kourkounis) in the afternoon.
24. During the morning, he received Richard Snail and Miss Stamatia Kremmyda. He then left for Southampton where, in the afternoon, he presided at sessions of the annual meeting of the Clergy of the Archdiocese.
25. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Nicholas in Southampton; following which he presided at sessions of the meeting of the Clergy of the Archdiocese, held in Southampton. In the afternoon (and together with the conferees), he visited Winchester's Anglican cathedral.
26. In the morning, he presided at a Memorial Service for the deceased benefactors of the church of St. Nicholas in Southampton, following which he presided at sessions of the annual meeting of the Clergy of the Archdiocese. After lunch, he visited the local Cemetery, where he read a Memorial Service at the grave of the late Mrs. Marika Hadji-Kyriakou, returning from Southampton in the late afternoon.
27. In the morning, he presided at a meeting of the Educational Committee of the Panorthodox Assembly, held at Thyateira House. In continuation, he was a guest at a reception given by the Israeli Ambassador & Mrs. Taub at the Park Plaza Westminster Bridge Hotel to mark the 64th anniversary of the Independence of the State of Israel. In the afternoon, he received Georghios Achillias, following which (and accompanied by Mrs. Chrysanthi Lemou) he visited Mrs. Marianna Lemou at her home.
28. In the morning, he received Angeliki, a theologian from Thessaloniki.
29. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Cyril & Methodius in Huthwaite (Sutton-in-Ashfield, Mansfield), following which he presided at a joint meeting of the Trustees & the church committee and was entertained to lunch. In continuation, he received Father Nikolaos Bitsakis.
30. In the morning, he received Mrs. Koula Ghiannaki-Koursarou (chief inspector of elementary schools in Cyprus, who was accompanied by her husband Yiannakis & by Savvas Pavlidis).

During the months of March and April, His Eminence was represented by:

Bishop Chrysostomos of Kyanea at the Second Service of Salutations at the Cathedral of All Saints in Camden Town (9/3);
Bishop Athanasios of Tropaeou at the funeral of Georghios Savva at the Cathedral of the Holy Cross & St. Michael in Hendon / Golders Green (17/4);
Archimandrite Vassilios Papavassiliou at a meeting of CLAS (1/3);
& Deacon Meliton Oakes at a lecture delivered by Mrs. Maria Andipa at the Royal Geographical Society (4/4), the Seder held at the Liberal Jewish Synagogue (7/4).

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ SOUTHAMPTON, 24-26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2012